

Haber Nöbeti'ndeydik, çünkü...

Özgür Gelecek gazetesi olarak özgür basına yönelik gözaltı, tutuklama ve katliamlara karşı gazetecilerle dayanışma içinde; saldırılara karşı Amed'de tutulan Haber Nöbeti'nin 5. ve 7. ekiplerindeydik.

Haber Nöbeti'ndeydik çün-

kü; "Uyu" dediler, uyuyamadık; "Sus" dediler, susamadık. Uyu-saydık, sussaydık, yazmasaydık, fotoğraflamasaydık, bugün var olan "Haber Nöbeti" isimli basın dayanışmasına belki de gerek kalmazdı. (...)

Haber Nöbeti'ndeydik çün-

kü; dayanışmanın bizi yaşatacağı, öldürülmekten, tutuklanmaktan, gözaltına alınmaktan bir nebze de olsa kurtaracağı bir süreçten geçiyoruz. Bu süreçte gerçekleri halka ulaştırma iddiamızı güçlendirmek, meslektaşlarımızla omuz omuza olabilmek ihtiyacımızdı. (...)

S/15

özgür gelecek

Haftalık

Pêşeroja Azad

Sayı: 78

www.ozgurgelecek.org

Fiyat: 1 TL

24-30 Mart 2016

Diyarbakır Eski Baro Başkanı Av. M. Emin Aktan

"Saldırı kişilerden öte mesleki kimliğimize"

S/06

HDP Amed Milletvekili Nursel Aydoğan

"Ortadoğu'da değişen dengeler Türkiye'yi de etkileyecektir"

S/13

Devletin haksız savaşı işsizliği de artırıyor

S/05

İstismarın en yakın şahidiyiz!

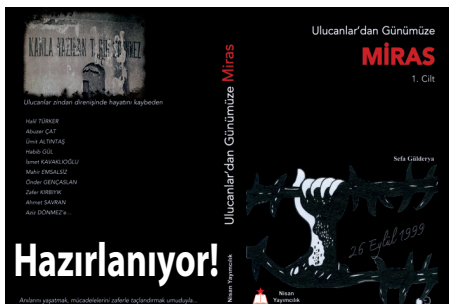
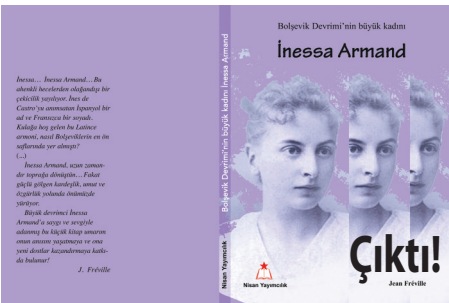
En yakın takipçi ve hesap sorucu...

S/07

Halkların Birleşik Devrimci Hareketi'ne yaklaşımımız!

S/09

Nisan Yayımcılık'tan iki yeni kitap...

Türkiye Cumhuriyeti, "korku cumhuriyeti"ne dönüştürülmeye çalışılıyor. Gözü dönmüş faşizm, "terör tanımının genişletilmesi" talimatıyla özellikle Kürt ulusunun taleplerini sahiplenen, mücadelesine omuz veren her kesimi hedef tahtasına oturtuyor. Böylelikle Gezi İsyanı'ndan Kobanê sürecine güçlenen

ve yükselen toplumsal muhalefeti korku, zulüm, patlayan bombalarla ayırıştırmaya, sindirmeye çalışıyor.

Şovenizm cehenneminin ateşini harlandırarak Kürt halkına yaşamı zindan ediyor. Ancak halk "korku devleti"ne boyun eğmiyor, Newroz isyanını kuşanarak günümüzün Dehaqları karşısında Kawalaşıyor!

Gever'de kimyasal silah mı kullanıldı?

Colemêrg'in Gever ilçesinde 13 Mart itibarıyla ilan edilen sokağa çıkma yasasının ardından 19 Mart günü bölgede kimyasal silah kullanıldığı haberlere yansdı. 40'ı aşkın kişinin mahallelere atılan zehirli gazdan yaşamını yitirdiği söyleniyor.

Özgür Gelecek'e konuşan HDP Colemêrg Milletvekili Abdullah Zeydan kimyasal kullanıldığı yönünde ciddi iddialar olduğunu belirterek "Devletin bu tutumu karşısında tüm devrimci, demokrat, yurtsever kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyoruz" dedi.

Özgür Gelecek'ten

Susmuyoruz, alışmıyoruz!

Yasaklama, operasyon, katliam ve bombalara alışmamızın istendiği bu coğrafyanın sürüklendiği savaşın tanığı olarak yazıyoruz. Amed'den, Cizir'den, Ankara'dan, İstanbul'dan... Yasaklamalara rağmen Newroz ateşinin yakıldığı Dersim'den, Mersin'den, İzmir'den...

Savaşın tanığı olduğu kadar tarafıyız da... Erdoğan'ın "ya bizden yanasınız ya da terörden" diyerek kendine yedeklenmeyen herkesi terörist ilan ettiği bu dönemde gerçek olan birşey var ki, kimsenin "arada kalma" hakkı kalmamıştır!

Bizim tarafımız bellidir!

Bu yüzdendir Dersim, Elazır, İstanbul, Aydın ve daha birçok yerde büromuz ve okurlarımızın gözaltı ve tutuklama teröründe hedef olması... Susmuyoruz ve alışmıyoruz! Halkımızla yana yana, terör estiren egemen güçlerin karşısında olmaya devam edeceğiz. Karartılmaya çalışılan gerçekleri "tarafsız" değil, en objektif şekliyle aktaracağız.

Gündem

Diz çöktüremeyecekler!

S/03

Emekçinin Gündemi

Bir fabrika deneyimi-1

S/05

Pusulula

Devrim kitlelerin eseridir-4-

S/11

“Munzur’uma dokunma!”

İstanbul: Dersim’de Munzur Vadisi üzerinde yapımı planlanan Konaktepe Barajı, HES1 ve HES 2 projesine

Çevre ve Şehir Bakanlığı tarafından 27.01 2016 tarihinde nazım imar planı ve uygulama imar planına onay verilmesi üzerine 13 Mart günü birçok şehirde “Munzur’da baraj istemiyoruz” denilerek protesto eylemi gerçekleştirildi. Projenin hayata geçirilmesi Munzur Vadisi ve çevresinde bulunan toplam 1518 bitki türü sular altında kalacak ve uzun vadede iklim değişikliklerine neden olacak.

Munzur Çevre Derneği Başkanı **Hatun Esen**, modern elektrik santrali adı altında Munzur Vadisini yok edilmeye çalışıldığını vurgulayarak “Munzur Vadisi planlanmak istenilen bu baraj projesi ve Şubat ayının başlatıldı. Munzur Vadisi üzerinde yapımı planlanan Konaktepe Barajı ve HES projesine Çevre ve Şehir Bakanlığı tarafından imar planı onay verildi” dedi. Esen Dersim’de baraj projesinin nedenini şöyle değerlendirdi: “Dersim’in coğrafyasını insansızlaştırmaya çalışıyorlar. Nasıl 38’de Dersim halkını sürgün ettilerse şimdi de aynı şeyi yapmak istiyor.”

Dersim

13 Mart günü Sanat Sokağı’nda toplanan kitle “Munzur’umuzu vermeyeceğiz” pankartı arkasında “Munzur özgür olacak”, “Munzur’a uzanan eller kırılır”, “Munzur onurdur onuruna sahip çık” sloganlarıyla Seyit Rıza Meydanı’na doğru yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş boyunca Dersim halkına, yapılan ve yapılacak olan barajların engellenmesi için dayanışma çağrısı yapıldı. Celal Doğan Parkı önünde yürüyüşünü bitiren kitle bedenleriyle MUNZUR yazısını oluşturdu.

Bursa

13 Mart’ta Bursa Dersimliler Kültür ve Dayanışma Derneği’nin çağrısıyla Heykel önünde bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

“**Diline, kültürüne, inancına, doğana sahip çık, birlikte daha güçlüyüz**” yazılı pankart açılan basın açıklamasında “Dersim’de baraj istemiyoruz”, “HES yapma boşuna yıkacağız başına” sloganları atıldı. Etkinliğe PSAKD, DHF, ESP, Partizan ve birçok devrimci, demokratik kurum destek verdi. Açıklamada “*Sermayedarların ‘enerji üreteceğiz’ demeleri tamamen yalandır. 2023’e kadar yapacakları binlerce HES ve barajdan elde edilecek enerji, mevcut üretilen enerjide yüzde 4-5 lik bir artış sağlayacak. Bizler suyun 49 yıllığına sermayedarlara peşkeş çekilmek istendiğini, yapılanların rant sağlama amaçlı olduğunu iyi biliyoruz*” denildi.

Yeni Sabiha Gökçenler yaratmak için: Sûrlu çocuklar Esirgeme Kurumu’nda!

Amed: Cizîr, Silopiya, Sûr, Geve, Nisêbîn, Hezex gibi ilçelerde TC devleti tarafından sokağa çıkma yasaklarıyla beraber Kürt halkına dayatılan katliam ve zorunlu göçün yanısıra asimilasyon politikaları da devrede. Tek din-dil-ulus ideolojisi ile yoğrulmuş mayasının izdüşümlerini tarihi boyunca ezilen milliyetler üzerinde çeşitli politikaları ile uygulamaya koyan TC devleti, Temmuz ayı itibarıyla devreye soktuğu savaş konsepti ile asimilasyon politikalarını da hayata geçirmeye devam ediyor.

Bu politikaların en canlı örneği

aileleri tutuklayan TC devleti, çocukları ise ailelerin isteği sorulmaksızın Çocuk Esirgeme Kurumu’na gönderiyor.

8 çocuk devlet tarafından alıkonuldu!

7 Mart günü Sûr’dan tahliye edilen 19 çocuktan 8’i aileleri olmalarına rağmen savcılık kararı ile Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu’na verildi. Yasalara göre ya ailenin isteği ya da çocuğun aile ortamında zarar görmesinden durumunda çocuk yurda verilebilirken devlet, kendi yakıp yıktığı, zarar

önünde bu politika uygulamaya sokuluyor. Kürt ulusunun yıllardır verdiği kimlik mücadelesinin altını boşaltmaya çalışan devlet, yıllar öncesinde yaptığı gibi bir ulusu kendi içerisinde yaralamaya çalışıyor. T. Kürdistanı’nda “koruculuk” ile kısmi olarak bu politikasını devreye sokan, Kürt halkının direnişini bölmeye çalışan devlet yıllar sonrasına dair hazırlığını alıkoyduğu Kürt çocukları üzerinden yapıyor.

Yeni Sabiha Gökçenler mi hazırlanıyor?

Senaryoyu hazırlamak ise hiç zor

ise 3 ayı aşkın süredir hendek direnişinin sürdürdüğü Sûr’da yaşanıyor. Amed’in kalbi diyebileceğimiz Sûr, birçok dönemden kalma tarihi yapının yer aldığı bir bölge. Amedliler tarafından “Gerçek Amed burasıdır” denilen ilçe, Süryaniler, Ermeniler, Keldaniler başta olmak üzere ezilen birçok dile, dine ve kültüre ev sahipliği yapmış. Devletin bahsettiğimiz politikaları ekseninde ezilen uluslar, azınlığa hatta yok edilmeye mahkum edilirken geriye tarihi yapılar kaldı; kalan yapılar ise son süreçte devletin tankıyla topuyla tahribata uğradı, yok edildi. Kürt halkı ise aynı sona maruz kalmamak için mücadelesini sürdürüyor.

Sûr’da Kürt halkının dili, kültürü, yaşamı için sürdürdüğü görkemli direniş, devlet tarafından yıkım, talan ve katliam ile karşılanıyor. Devlet Sûr’u bombardıman altına alırken bu bombardımandan şans eseri sağ kalan halkın bölgeden tahliyesi sonrasında da politikalarının bir devamı olarak asimilasyon devreye sokuluyor. Tank ve toplarıyla saldıranlara karşı kendi evlerinde, sokaklarında yaşamayı tercih eden

T. Kürdistanı’nda “koruculuk” ile kısmi olarak bu politikasını devreye sokan, Kürt halkının direnişini bölmeye çalışan devlet yıllar sonrasına dair hazırlığını alıkoyduğu Kürt çocukları üzerinden yapıyor.

verdiği evlerden çıkardığı çocukları yine kendi kurumlarına yerleştirdi. Bu uygulamanın sebebi ise çok açık ve net! Devlet, daha çocuk yaşta “el koyduğu” bu çocuklardan kendi Kürdünü yaratmak istiyor.

1915 Ermeni Soykırımı’nda kırılıktan geçirdiği Ermeniler ile 1938’de Dersim Katliamı’nda süngülediklerinin çocuklarının asker ve bölgenin “ileri” gelenlerine teslim edilip tek tipleştirme politikalarının uygulamaya sokulması ile bugün T. Kürdistanı’nda da sokağa çıkma yasağıyla beraber gerçekleştirilen katliamların ardından Kürt çocuklarının Çocuk Esirgeme Kurumu’na verilmesi aynı amacı taşıyor: Asimilasyon! Devletin dünden bugüne politikaları nitelik olarak bir değişime uğramazken daha da pervasızlaşıyor, tüm dünyanın gözü

değil. Bugün alıkoyduğu Kürt çocuklarını, yarın T. Kürdistanı’nda, Kürt halkının karşısına Ermeni Soykırımı’nda alıkoyduğu Sabiha Gökçen’in Dersim Katliamı’ndaki rolüyle koyacak olan devlet, hendek direnişine verdiği tank ve topuyla olan saldırılarını yarımını da düşünerek boyutlandırıyor.

Devlet bugünden yarına kırılan bir direniş, yok edilen bir kimlik bırakmaya çalışırken hendek direnişleri ile beraber buna karşı koyuş en üst seviyede gerçekleşiyor ve açıktır ki bu karşı koyuş alıkoyduğu Kürt çocukları da dahil olmak üzere derin etkilere sahip olacak. Sûr’da öldürüldükleri takdirde cenazeleri tanınsin diye tellerle isimlerini yazarak boyunlarına takmak zorunda bırakılan çocuklar, Kürtlerin yarımını yazacaktır!

DİZ ÇÖKTÜREMEYECEKLER!

Havuz medyası “diz çöktürecekiz” manşetleri ile çıkıyor. Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan yine bir muhtarlar buluşmasında, “Tayyip Erdoğan gitsin demek, bizim tüm siyasetimizi, tüm çalışmalarımızı, üzerine bina ettiğimizi milletimizin, bayrağımızın, vatanımızın, devletimizin tek olması anlayışı yıkılsın demektir” diyerek “ben gidersem devlet yıkılır” demeye getiriyor.

Bilindik “ya bizdensiniz ya onlardan” düsturu devreye sokuluyor. Bu nutuklar eşliğinde halkın mücadelesinin bastırılması için “terör” adını verdikleri kavramın kapsama alanı genişletilmesi tartışılmaya açılırken, bu saldırganlığa paralel olarak “barış bildirisine” imza attıkları gerekçeyle üç akademisyen tutuklanıyor. Kürt ve muhalif kimliği bilinen avukatların gözaltına alınmasına, “düşünde Kürtçe şarkı söylediği için” sanatçıların tutuklanmasına kadar faşist saldırı furiası genişletiliyor.

Bu gelişmelere paralel olarak başta Türkiye Kürdistanı olmak üzere, Kürt ulusuna ve onun siyasal iradesine yönelik katliam saldırıları, gözaltı ve tutuklama furiası tüm hızıyla sürdürülüyor. Faşist devletin Cizre ve Sur’daki kitlesel katliamlarının ardından Gever’de kimyasal silah kullandığı ve onlarca direnişçinin katledildiği haberleri duyuluyor. Bu saldırılara paralel olarak Kürt ulusunun mücadelesiyle dayanışma içinde olan, devrim ve demokrasi mücadelesi yürüten bütün güçler faşizmin katletme, gözaltı ve tutuklama saldırısına maruz kalıyor. Ülke giderek safaları belirleşen bir şekilde; TC faşizmiyle onun zulmüne, faşist terörüne karşı mücadele edenler arasında derin bir saflaşma (ki buna şimdilerde “kutuplaşma” deniliyor!) yaşanıyor.

R. T. Erdoğan/AKP’de temsil olunan hakim sınıf kliği temsilcileri, devlet aygıtını kendi sınıfsal çıkarlarına daha uygun tanzim etmek için “Türk usulü başkanlık” sisteminde ısrarlarını sürdürürlerken; bu politikanın hayata geçmesi için kendisi kliği dışındaki bütün kesimlere karşı saldırı içindedir. R. T. Erdoğan/AKP kliği başkanlık için “terörle mücadele” adı altında halka karşı savaş açmış ve “diz çöktürme” hesapları içindedir.

Hakim sınıfların diğer kliğinin sözcüsü olan partiler ise, sınıf çıkarları doğrultu-

sunda ve “devletin âli çıkarları” uğruna, “terör”e karşı “ortak deklarasyon”lara imza atarken; R. T. Erdoğan/AKP kliği başkanlığa giden yolda rakip hakim sınıf kliğinin bu çabasına rağmen onları “terör” kampına dahil etmekten çekinmemekte; kendileri ise buna yanıt olarak iktidar kliği hakkında, “teröre yardım ve yataklık”tan suç duyurusu yapmaktan öteye gidemeyerek, tam bir siyasetçilik örneği sergilemek zorunda kalmaktadırlar.

R. T. Erdoğan/AKP kliğinin son hamlesi milletvekili dokunulmazlıklarının kaldırılması oldu. Bu taktikten amaçlanan özellikle HDP milletvekilliklerinin düşürülmesi ve bir kısım milletvekilinin tutuklanması olsa da; asıl olarak hedeflenenin başkanlığa giden yolda T. Erdoğan/AKP açısından eksik olan milletvekili sayısının olası bir ara seçimle giderilmesi olduğu söylenmektedir. Ki yargı denilen gücün “terörle mücadele” adı altında R. T. Erdoğan/AKP kliğinin tetikçisi olarak kullanıldığı bilindiğinden, bu olasılık muhtemeldir.

Ancak kısa vadede asıl hedeflenen başta Kürt ulusal mücadelesi olmak üzere demokratik halkçı muhalefetin sesinin kısılması, gerçekleştirilen katliamlara dair en ufak bir aykırı sesin çıkmaması, bu direniş mevzilerinin susturulmasıdır. Mesele Kürt ulusu ve onunla dayanışma içinde olan devrimci demokratik muhalefet olunca, hakim sınıf klikleri bir bütün davranmakta; HDP milletvekilliklerinin dokunulmazlıklarının kaldırılmasında olduğu gibi, halkın ilerici demokratik mevzilerine ve mücadelesine, “terörle mücadele” adı altında saldırılmasında rahatlıkla buluşmaktadırlar.

Kürt Ulusunun Savaşı Meşrudur! Bu Meşruluğa Gölge Düşürülmemelidir!

Faşizmin Kürt ulusu başta olmak üzere, halka karşı topyekün saldırısının giderek şiddetlendiği ve T. Kürdistanı’nda olduğu gibi yüzlerce sivil insanın katledildiği bir süreçte; bu katliamlara karşı devrimci şiddetin ve hesap soruculuğun meşruluğu tartışılmazdır. Nitekim faşist saldırganlığa karşı başta T. Kürdistanı şehirlerinde olmak üzere muazzam ve büyük bir direniş gösterildiği açıktır. Ancak bu direnişin haklı-

ğına ve meşruluğuna gölge düşüren pratiklerden kaçınmak gereklidir.

Son olarak Ankara’da meydana gelen bombalı saldırılar sonucunda sivil can kayıplarının yaşanması beraberinde “meşruiyet” sorununu da gündeme taşımıştır. Kuşkusuz ortada bir savaş vardır ve bu savaştan tüm kesimler etkilenecektir/etkilenecektir. Bu noktada sivil kayıpların yaşanması da çoğu zaman engellenebilir olmamaktadır. Ancak haklı, meşru ve ezilen kesimin yürüttüğü savaşta, yapılan/yapılacak eylemlerde sivil halka zarar gelmemesi kırmızı çizgilerden biri olmak durumundadır.

Bu nedenle, daha başından bu eylemlerin hedefinde sivil kayıpların olmamasına özen göstermek, bütün dikkatlere rağmen sivil kayıpların yaşanması halinde ise **güçlü bir özeleştir**i vermek zorunludur.

Ancak meseleyi, faşizmin sivil kayıplar üzerinden politika yürütmesinin ya da kitlelerde şovenizm rüzgarının daha güçlü karşılık bulmasının zemini yapılmasına indirgemek ya da “meşruluk” tartışmasında taraf olmak da yanlış sonuçlara yol açacaktır. Zira, faşizm her türlü durumdan vazife çıkartabilecek ve karşı-devrimci politikasını, saldırılarını yürütebilecek yetenektedir. Sivil kayıpların hiç olmadığı durumda da meseleye “terör” penceresinden kitlelere göstermekte oldukça usta ve deneyimlidir.

Sivil kayıpların yaşanmasının diğer bir yanında ise sadece düşmanın değil kendisine solcu, ilerici ve hatta “komünist” diyen bir kısım çevrenin de devletin yanında saf tutmasına, Kürt ulusunun haklı ve meşru mücadelesine yönelik sosyal şoven politikalarına da malzeme olmasına da indirgenmemeli. Doğrudur; bu sivil kayıplar beraberinde bu türden çevrelerin sosyal şoven politikalarının yeniden üretilmesine zemin sunmakta, “HDP solculuğunun bittiği” ilan edilmektedir! Ancak bu kesimlerin de, silahın adı geçtiğinde dahi, kimseye bırakmadıkları “solcu”luktan fersah fersah kaçtıklarını ve şovenizmin ılık sularına kendilerini bıraktıklarını bilmekteyiz.

Bizim asıl meselemiz, bırakalım devrimciliği, demokrat olmanın dahi halkın yaşamına, çıkarlarına zarar vermemekle özdeş olmasıdır. Savaşın olduğu yerde sivil kayıpların olmaması mümkün olmakla birlikte, devrimciler açısından tüm planlamaların, eylemlerin, örgütlenmelerin bunun yaşanmaması üzerine kurulması temel kıstastır.

Tüm bu tartışmalardan bağımsız olarak üzerinden atlanmaması gereken bir diğer konu da, yaşanan can kayıplarıyla oluşan “terörize ortam”da başta ilerici kamuoyu olmak üzere halkın büyük bir çoğunluğu üzerinde “devlet bu saldırıları neden önlemiyor”, “istihbarat uyuyor mu” gibi tepkilerin gelişmesi; devletten bir beklenti içine girilmesidir. Bu duygunun gelişmesi başta devletin istihbarat kurumları olmak üzere, devlet aygıtının bir bütün olarak halka karşı örgütlenmiş bir kurum olduğunun gözden kaçırılmasına neden olmaktadır. Sistemin kitleler üzerindeki en önemli etki alanı “korku” siyaseti üzerinden şekillenmektedir. Her an “ölümle burun buruna” yaşandığına dair oluşan **süreklileşmiş korku, biat kültürünün de zemini olmaktadır.**

Nihayetinde deyim yerindeyse bu tür saldırılar halkın gerçek teröriste yönünün dönmesine, ondan bir beklenti içine girmesine yol açmaktadır.

Bu noktada tüm ajitasyon/propaganda yollarını kullanarak örneğin MİT denilen kurum halkı korumak için değil, bizzat halka karşı, halka yönelik terör saldırılarını düzenlemek için örgütlenmiş bir kurum olduğunu kitlelere anlatabilmeliyiz. Sağda solda patlayan bombaların ve katledilen insanların birinci dereceden sorumlusunun faşist Türk devleti olduğunu doğru bir şekilde anlatabilmeli, devletin kendisini aklamasına izin verilmemelidir.

Halka Saldırlara Karşı “Devrimci Eylem Birliği”ni Yükseltmek!

TC faşizminin fitratında olan halk düşmanlığı, R. T. Erdoğan/AKP kliğinin başkanlık politikasıyla birlikte ayyuka çıkmış, faşizm gemi azıya almış durumdadır. İstikrar adı altında “400 milletvekili verin bu iş huzur içinde çözülsün” deyip seçim kazananlar, şimdi amaçlarına ulaşmak için “ya başkanlık ya kaos” demektirler. Hakim sınıf klikleri ise kimi nüanslara rağmen “devletin bekası” adı altında halk düşmanlığında ortaklaşmış durumdadır. Halk kitlelerine ve onun demokratik, devrimci, yurtsever öncülerine yönelik faşist saldırganlığın bu boyutta artırılmasının nedeni, faşizmin güçsüzlüğüdür. Suriye politikasında kaybeden R. T. Erdoğan/AKP kliği; iç politikada da kaybetmemek için son kozlarını oynamakta; başkanlık adı altında kendi mevzilerini sağlamlaştırmak adına halka karşı asla kazanamayacağı bir savaş açmış durumdadır.

Faşizmin bütün güçleriyle halka karşı açtığı bu savaşın karşısında halkın devrimci demokratik direnişini örgütlemekten başka yol yoktur. Nitekim bu durum faşist saldırganlığa karşı direnişi de ortaya çıkarmıştır. Türk-Kürt uluslarından, çeşitli milliyet ve mezheplerden Türkiye işçi sınıfı ve halkının; devrimci, komünist ve yurtsever öncülerinin önemli bir kesiminin içinde bulunduğu partiler, anın bu görevine uygun olarak, **birleşik devrimci eylem birliğini** örgütlemişlerdir.

Şimdi atılan bu adımı büyütmekten, faşist saldırganlığa karşı bütün yol ve yöntemler kullanılarak yanıt olmaktan ve faşist teröre karşı devrimci şiddeti yükseltmekten başka bir çıkış yolu bulunmamaktadır. Çünkü halkın sınıf düşmanları, bütün yol ve yöntemleri kullanarak halkı ve onun öncülerini katletmekte, halkı faşist terörle yıldırarak iktidarlarını sürdürmek istemektedirler.

Faşizm ne yaparsa yapsın, hangi yöneme ve katliama başvurursa başvursun, halkın haklı ve meşru mücadelesini engelleyemeyecek ve bitiremeyecektir. Newroz alanları bir ulusun direnişinin bastırılmayacağını, halkın mücadelesine diz çöktürülemeyeceğinin en büyük göstergesidir! Faşizm ne yaparsa yapsın halkın devrim ve demokrasi mücadelesini engelleyemeyecektir. Gün faşizme karşı isyanı harlama, birleşik devrimci eylemleri yükseltme günüdür!

Baysaş'ta işçiler haklarını aldı

H. Merkezi: Baysaş İnşaat'ın Kadıköy Fikirtepe'de bulunan İstanbul 216 Projesi inşaatında çalışan İnşaat-İş Sendikası üyesi 22 taşeron inşaat işçisinin hakları ödenmeden işten çıkarılmıştı. İşçiler kararlı bir duruş sergileyerek gasp edilen tüm hakları geri aldı.

İşten çıkarılan 22 inşaat işçisi öncelikle taşeron şirket Isımas'la görüştü; taşeron şirketin oyalamaları üzerine İnşaat-İş Sendikası gasp edilen tüm haklardan sorumlu olan üst işveren şirket Baysaş İnşaat'ı muhatap aldı ve gasp edilen tüm ücretlerin ödenmesini istedi. Taşeron şirket Isımas ve üst işveren Baysaş İnşaat arasında mutabakat sağlanamayınca işçiler, 18 Mart günü Baysaş İnşaat Satış Ofisi önünde kısa süreli bir eylem gerçekleştirdi. Eylemin ardından işçilerin tüm talepleri kabul edildi; aynı gün tüm ücretler eksiksiz olarak işçilerin hesaplarına yatırıldı.

SeraPool'de "yasadışı grev" davasında kazanım

H. Merkezi: DİSK'e bağlı Cam Keramik İş Sendikası'na üye olan ve işten atılmaya karşı fiili olarak greve çıkararak aylarca fabrika önünde direnen SeraPool işçileri, patronun açtığı "Yasadışı grev" davasını kazandı.

Davanın işçilerin lehine sonuçlanmasının ardından açıklama yapan Cam Keramik İş Sendikası, 123 SeraPool işçisinin verdiği mücadelenin örnek olduğunu belirterek "11 Haziran 2015 tarihinde bir arkadaşlarımızın işten atılması ve tehdit edilmesi üzerine iş bırakan üyelerimizin haklı tutumu yüksek mahkeme tarafından da tesicillenmiş oldu. SeraPool direnişi, elbette yasalarla sınırlı olmayan, fiili ve meşru mücadelenin ilk örneği değildir ancak bu şekilde açılmış ve kazanılmış bir dava olarak tektir ve bu açıdan çok önemlidir" ifadelerini kullandı.

Cam Keramik-İş, son olarak SeraPool patronuna, "Atılan işçiler işe geri alınarak sendikal haklarına saygı göstermeye çağırıyoruz" çağrısında bulundu.

Dora işçisi; "Haklı mücadelemden vazgeçmedim!"

İstanbul: Dora Otel'de çalışan 28 işçi, çalışma koşulları ve hak gasplarından dolayı Tüm Emek Sen'e üye olmuşlar; sendikaya üye olan işçiler, her zaman olduğu gibi patronun "sendikasız işçi" tehdidi ve baskısıyla karşı karşıya kalmışlardı. Bu 28 işçiden biri ise Esin Gülüm...

Esin Gülüm, tehditlerle beraber işten çıkarıldı. İşten çıkarılan Gülüm, iş yerine dava açarak hakkı olanı almak için 1,5 sene bekledi. 1,5 yılın ardından 23 Şubat 2016'da davayı kazanan Gülüm, "Bir kadının görevi yemek yapmak, çocuk yapmak değil; çalışma hayatında da var olabilmektir" diyor. Özgür Gelecek Gazetesi olarak Esin Gülüm'le kazanımla sonuçlanan mücadelesi hakkında bir söyleşi gerçekleştirdik. Gülüm, oteldeki hak gasplarından dolayı mücadeleye başladıklarını ifade ederek "Çalışma saatlerimiz normalde 8 saattir, fakat 8 saatin üzerinde çalışıyorduk. Ve mesai ücreti ödenmiyordu" dedi.

Otelde personel sayısının az olduğunu belirten Gülüm, "Çalıştığımız otel Dolapdere Caddesi üzerindeydi, otelimize personel bulamıyorduk. Bulamayınca da az personel olduğundan izne gönderilmeyorduk. Ne para alıyorduk ne de iznimizi kullanabiliyorduk. Çok çalışıyorduk fakat emeğimizin karşılığını alamıyorduk" dedi. Gülüm, iş yerinde müşterilerin olmaması nedeniyle müdürlerin kendi-

lerine baskı yaptığını ifade ederek "Yerinden dolayı ve otel ücretlerinin yüksek olmasından kaynaklı müşteri kaybı oluyordu. Restorandaki arkadaşlara satışları artırması üzerinden baskı kuruluyordu. Aynı zamanda müdür keyfi olarak işçileri işten atıyordu" dedi. İş yerinde baskıların devam etmesi üzerine çözüm aradıklarını ve 28 kişiyle Tüm Emek Sen'e üye olduklarını ifade eden Gülüm, "50-55 kişilik bir otelde çalışıyorduk, takım sözleşmesinin aslında yasal profilini yerine getirmiştik sayı olarak. Daha sonra içimizden birileri gidip müdüre sendikaya üye olacağımızı söyleyince iş yeri sendikalaşmamızı istemediğinden 5 kişi işten çıkarıldı" dedi.

Gülüm, iş arkadaşlarının işten atıldığını duydukları anda sendikayla birlikte karar alarak iş yavaşlatma eylemi gerçekleştiklerini söyledi. Sendikanın işçilerle birlikte otel yöneticileriyle görüştüğünü ve iş yerinin eylem yapan hiçbir işçiyi çıkarmama sözü ver-

diğini belirten Gülüm, bu sözün tutulmadığını belirtti. "İkişerli üçerli gruplar şeklinde arkadaşlarımız işten atılmaya devam etti. Çünkü takım sözleşmesi tamamlamıştık onu düşürüp sendikamızın iradesini kırabilmek için ellerinden geleni yaptılar. İş yerinde bazı arkadaşlarımızı istifaya zorlayarak bazılarının üzerine farklı suçlamalar atarak haksız yere işten çıkardılar. Ben en son çıkarılan işçilerden biriydim" şeklinde konuştu.

Gülüm, yapılan baskıyı şöyle anlattı: "İş yerinde üzerime çok geliyorlardı. Hem mezhebimden dolayı hem de Arap kökenli olmamdan dolayı. Tabii ki kadın oluşum üzerinden de bir büyük baskı vardı. Otelde resepsiyonda çalışan tek kadın bendim. Benim sendikal olduğumu fark etmelerinin ardından tehditler aldım. İş yerinde vardiyalı çalıştığımda gece 11.00'de çıkıyordum. 'Dolapdere gibi bir yerden evine gitmeye çalışıyorsun, kadın başına neler gelir sen hiç düşünüyor musun' gibi iğrenç tehditler aldım. Onun dışında mezhebimle ilgili de çok büyük sorun yaşadım" dedi.

Gülüm işten atıldıktan sonra Dora Otel'e işe iade ile sendikal ve kıdem tazminatı davası açtığını kaydetti. 1,5 sene hukuksal anlamda mücadele ettiğini belirterek "Dava 1,5 sene sürdü. Daha erken sonuç alırdım fakat iki-üç ay uzamasının sebebi hâkimin başka ilinti bir davanın bilirkişi raporunu istemesi oldu. O bilirkişi raporunu bekledim. Ve 23 Şubat'ta benim davam sonuçlandı. İşe iademi, sendikal tazminatını ve kıdem tazminatını kazandım. Fakat işveren sonuca itiraz etti ve temyize gitti" dedi.

Gülüm son olarak şunları söyledi: "Ben bir kadın olarak haklı mücadelemden vazgeçmedim. Sendikadan korkmasınlar. Sendikayı ve iş yerini var edenler işçilerdir. Emeğinin farkına varsın herkes. Bir kadının görevi yemek yapmak, çocuk yapmak değil çalışma hayatında da var olabilmeler" dedi.

"Aydınlı Deri baskılara son vermelidir"

İstanbul: Deriteks Sendikası, Aydınlı Deri'deki sendikasızlaştırma baskılarına karşı 17 Mart günü fabrika önünde eylem gerçekleştirdi; eylemde "Aydınlı Deri sendikalaşma hakkına saygı duymalı, baskılara son vermelidir" denildi.

Patronun sendikalaşma karşıtı uygulamalarına karşı Deriteks tarafından Bağcılar'da bulunan Aydınlı Deri Fabrikası önünde yapılan eylemde "Ay-

dınlı Deri Sendika hakkına saygı duy!" pankartı açılırken eyleme diren işleri 100 günü aşan Aka Deri işçileri de destek verdi. DDSB, ÜİD-DER, Emek Partisi, Türk-İş Sendikası gibi kurumların da destek verdiği eylemde basın açıklamasını Deriteks örgütlenme uzmanı **Engin Çelik** okudu. Aydınlı Deri'nin sendikalaşma özgürlüğünü yok saydığını belirten Çelik, sendikamızın diyalog çabalarına hiçbir

şekilde olumlu yanıt verilmediğini ifade etti. Çelik, Aydınlı Deri'ye, bu yan-

lıştan dönme ve işçilerin özgür iradelerine ve tercihlerine müdahale etmeme çağrısında bulundu.

Çelik'in ardından söz alan Deriteks Genel Başkanı **Musa Servi**, "İşten atılma korkusunun ortadan kaldırılmasını, işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerine uygun bir şekilde davranılmasını ve insanca yaşanabilecek bir ücret istiyoruz" dedi.

Devletin haksız savaşı işsizliği de artırıyor

TÜİK verilerine göre Aralık ayı işsizlik oranı %10,8'e yükseldi. TC devletinin yarattığı bu ortamda işsizlik oranının yüksek olmasına şaşırılmamalıdır.

Bu oranlar Türkiye'de sürekli olarak işçilerin hareketliliği ile birlikte işçi sınıfına yönelik artan baskı ve işten çıkarmanın bir sonucudur. Son zamanlara baktığımızda patronların toplu halde işçileri işten çıkardıklarını, buna karşı çoğu yerde işçilerin grev ve direnişler örgütlediğini görüyoruz. Bu direnişler kazanımla sonuçlansa da patronların sistematik olarak işçileri üçer-beşer işten çıkardığına şahit oluyoruz.

Son zamanlarda asgari ücretin artışıyla da beraber işsizlik oranının yükseldiği görülmüştür. Pat-

ronlar, yine kârdan en ufak dahi zarar etmek istememekte işçi çıkararak diğer işçilere de işten atılan arkadaşlarının da yükünü yükleyerek daha fazla sömürmektedir.

TC'nin kirli savaşı, göç ve işsizlik

Bununla birlikte son süreçteki TC devletinin haksız savaşı işsizliğin artmasında en büyük paya sahiptir. Devlet, T. Kürdistanı'nda faşist abluka ve katliamlarla birlikte topyekûn bir savaş ve imha politikası izlemektedir. Bununla birlikte T. Kürdistanı'nın bazı yerlerde insanlar bırakılmı işlerini yapmalarını aylarca sokağa dahi çıkardıkları zamanlar oluyor. TC devletinin yakıp yıktığı evler, binalar, iş yerleri ile birlikte oradaki insanlara yaşama hakkı dahi tanınmıyor. Ve TC'nin bu kirli savaşı ile beraber T. Kürdistanı'nda muazzam bir halk direnişi olduğunu da gözden kaçırmamak lazım. Tüm bu faşist abluka ve saldırılara karşı insanlığı, yaşamı, özyönetimi savunan destansı bir halk direnişi verilmektedir.

TC'nin bu haksız savaşıyla beraber insanlar göçe zorlanmıştır. Yüz binlerce insan yaşamak için veya evi barkı yıkılmış olduğu için evinden yurdundan göç etmek zorunda kaldı. İnsanlar işlerini, güçlerini, evlerini geride bırakarak batıya doğru göç etti. İşte bu işsizlik oranının yükselmesinin en büyük nedenlerindedir. Batıya göç eden yüz binlerce insan için iş bulmak hiç de kolay olmasa gerek. Aynı zamanda zaten evi barkı artık kalmadığı için açlığın ve yoksulluğun artmasıyla beraber "ne iş olsa yaparım" durumuna gelen insanlar kayıt dışı, ucuz iş gücü olarak çalıştırılıyor. Türkiye'de özellikle Suriyelilere ve Kürtlere karşı ırkçı sömürü politikası had safhadadır.

Bu savaş ile beraber Türkiye ekonomisi de bundan fazlasıyla etkilenmiştir. 7 Haziran'dan sonraki bu haksız savaş süreci içerisinde ekonomide dalgalanmalar yaşanmıştır. Ekonominin bu denli

direkt olarak işçileri işten atarak bu krizli süreci daha az hasarla atlatmak için ilk başvurduğu yöntem olmaktadır. Yine her zamanki gibi olan işçilere, emekçilere, ezilenlere olmuştur. TC'nin bu kirli savaşının sonucunda yıkım, talan, katliam, işsizlik, yoksulluk gözler önüne serilmiştir. Şunu da belirtmekte fayda var ki, bahar aylarıyla beraber savaşın şiddeti de artacaktır. Bu da ekonomik durumdan Türkiye'nin daha da gerilemesi anlamına gelmektedir.

TC'nin dış politikası turizm çalışanlarını vuracak

TC devleti içte olduğu kadar dışta da hüsrana uğradı. Suriye politikası tutmayan TC, DAİŞ ve türevi çetelere verdiği desteğin dünya kamuoyunu nezdinde ortaya çıkmasının ardından dış politikada battı. Bir de bunun üzerine dünyanın en güçlü emperyalist ülkelelerinden biri olan Rusya'yı karşısına alması TC'yi iyice geri götürdü. Bu restleşmeler TC'nin ekonomik ilişkilerini derinden sarsarken bu da içerde yine her zamanki gibi çalışanların ve işçilerin işten atılmasına yol açtı.

Bir de Türkiye'de AKP'nin DAİŞ işbirliği ile patlattığı bombalarla beraber özellikle yaz aylarına yaklaştığımız şu süreçte ülkeye gelen turist sayısını çok çok düşük olacağını öngörmek pek de yanlış sayılmaz. Ve yine bununla beraber en çok bundan turizm sektöründeki çalışanlar etkilenecektir. Turizm sektöründe çalışan sayısı azalacak, işten çıkarmalar artacaktır.

TC devleti iç ve dış politikasıyla, faşist abluka ve katliamlarıyla insanlara, işsizliği, sömürüyü, ölümü vaat etmektedir. Bugün Kürt ulusunu imha etmek istemiyelerle beraber ezilen diğer uluslara, inançlara, kadınlara, işçilere, emekçilere, köylülere katliamı, sömürüyü, işsizliği göstermektedir. Kendinden olmayanı yok etme veya biat ettirme zihniyeti yüz yıllardır bu topraklarda canlı tutulmaktadır. Kürt ulusuna açılan savaşla beraber, kitlelerdeki şovenizmi artırmak isteyen devletin yaptıklarının aslında kitleleri de ekonomik yönden nasıl etkilemiş olduğunu süreç göstermektedir.

Emekçinin Gündemi

Bir fabrika deneyimi-1

İşçi sınıfı içerisinde örgütsüzlük, dağınıklık hakimiyetini çok uzun bir süredir devam ettirmekte. Bu sürecin artık tersine çevrilmesi gereken bir eşikte olduğuna da epeyce bir zamandır tespit ediyoruz. Bununla birlikte bu durumun nasıl tersine çevrileceği konusunda ise ortaya çıkan deneyimlerimizden çıkardığımız sonuç yaptıklarımızın tersini yapmak ya da yapamadıklarımızı/yapmadıklarımızı yapmak.

Peki neydi bu güne kadar pratiğimize hükmeden gerçek. Sınıf içerisinde yeterli kadar olmamak, üretim alanlarında, işkolları özgülünde sendikal örgütlenmeye yeterli kadar ağırlık vermemek, mahallelerde işçi sınıfı perspektifine uygun bir biçimde pratiğimizi yönlendirmemek, eğitim çalışmalarını yapmamak... Bu gerçekliğimize müdahale etmek, ancak pratiğimize müdahale etmekle olacak diyerek kamplarımızda yürüttüğümüz tartışmalarla birlikte yabancılaşmaya karşı somut önlemler alma noktasında temel yönelimimiz olan tekstil, inşaat, belediye işkollarında öncelikle çalışan yoldaşları örgütlü bir biçimde harekete geçirmek yönü tartışmalar yürüterek nasıl bir yol izleyeceğimizi belirledik. Bununla birlikte tekstil işkolunda işe girme, fabrikalarda işçi sınıfına bilinç taşıma ve örgütlenme yönü olanaklarımızı ortaya çıkardık. Bununla birlikte tekstil fabrikalarının yoğun olduğu işçi havzalarında işe girdik. Ağır aksak olsa da aldığımız kararları uygulamak noktasında attığımız önemli adımlar oldu ve birçok fabrikada yoldaşlarımız işe başladı.

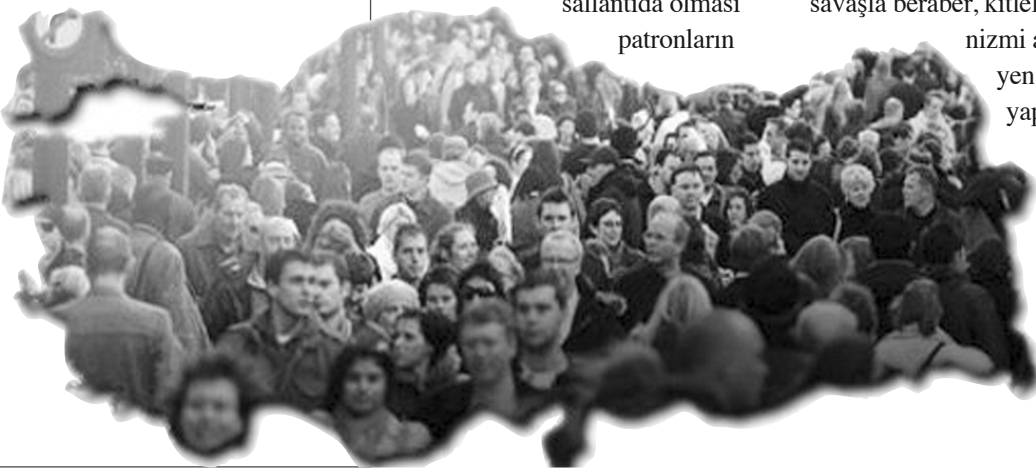
Bu haftaki köşemizde bu deneyimlerimizden birisini kısaca aktarmanın önemli ve öğretici olduğunu ifade etmek istiyoruz. Öncelikle geniş kitlemizin çalıştığı işkollarını tespit etmeye çalıştığımızda karşımıza çıkan tablo büyük çoğunluğunun geçici, merdiven altı, çalışma saatleri esnek, sigortasız, sendikası küçük atölyeler ya da cafe, market vb. gibi hizmet işkolları olduğunu gördük. Bu tablonun işyerlerinde örgütlenme noktasında yarattığı gelişmelerin bütün işçi sınıfı içerisinde olduğu gibi devrimci işçiler açısından da pek farkı olmadığı açık. Bütün bunlarla birlikte genellikle bir akraba ya da tanıdık yanında çalışmanın da çok yaygın olduğunu, devrimci işçilerin devrimci faaliyete daha fazla zaman ayırabilmek için bilinçli bir biçimde bunu tercih ettiklerini de ifade etmek gerekiyor. Bu duruma birçok farklı etmen sıralanabilir, ancak en esaslısının devrimcilerin **üretim sürecine yabancılığı** olduğu da çok net. Ortaya çıkan bu fotoğrafın kendi fotoğrafımız olduğunu kabul ederek kendi gerçekliğimizle bu noktada yüzleşerek işe koyulmak zorunludur. Deneyimimize gelecek olursak; tekstil işkolunda çok önemli bir havzada birçok fabrikanın olduğu bir alanda yoldaşın işe girmesiyle birlikte o fabrika işçilerinin özelde tekstil işçilerinin daha da özelde kadın işçilerinin çalışma koşulları örgütlenme olanakları ve yol yöntemleri noktasında çok önemli bir adım atmış olduk. Yoldaşlarla birlikte sendikal örgütlenme ve iş yerlerinde ortaya çıkan durumlar ve ne yapmamız gerektiği noktasında yürüttüğümüz tartışmaların yararlılığı ise su götürmez bir gerçeklik. İşe giren yoldaşın misyonu bu noktada nasıl hareket etmesi gerektiği daha önceki deneyimlerimiz ve patronların geliştirdikleri yöntemler özgülünde her biri ayrı eğitim çalışması niteliğinde olan bir süreci işletmiş olduk ki her bir fabrika örgütlenme, direniş, grev vd. ayrıca bir eğitim ve panel konusu olacak önemli birikimler ve dersler içermektedir. Fabrikada işe girdiği andan itibaren fabrika koşulları, işçilerin ilişkileri, örgütlenme zeminlerini ortaya çıkaran bir anlayışın ötesinde; işçileri gözlemleyen "bu işçi çok iyi bir insan, bu işçi çok küfür ediyor, bu işçi konuşuyor, diğeri hiç konuşmuyor, bu işçi kadınlara karşı düşman, kadın işçiler tacize, hakarete, karşı susuyorlar.." gibi birçok gözlemlemeyi ilk bir hafta içerisinde yapmış olduk. Bununla birlikte ilk bir hafta içerisinde yaptığımız gözlemlemeyi devrimci bir süzgeçten geçirerek bütün bu gözlemlerimizi örgütlenmek için kullanmak noktasında yeterli kadar sonuç çıkaramamış olduk. Elbette bu durum da tecrübesizliğimizin önemli bir payı var ancak bütün bunlarla birlikte yıllann deneyimlerini ise bugüne aktaramadığımızı görmüş olduk bu açıdan nerdeyse en başından başladığımızı söylesek sanırım abartmış olmayız. İşe giren yoldaşın bir süre sonra zaten en başından misyonunu kavrayamaması/kavratamamamızla da birleşen deneyimsizliği işçileri örgütlemek için işe giren yoldaşın bir süre sonra işçileşmesiyle son buldu. "Ya patron bir şey derse, ya fark ederse, patron beni işten çıkarırsa" vb. gibi bir süre sonra işe niçin girdiğini unutan, bulunduğu alanda devrimci misyonunu kaybeden bir gerçeklikle karşı karşıya kalmış olduk. Bu anlattıklarımızla birlikte bu pratiğin başarısız bir pratik olduğu değerlendirmesi elbette yapılabilir. Ancak biz bütün bu gerçekliklere devrimci bir anlayışla baktığımızda kesinlikle bir başarısızlık olarak değerlendiremeyiz. Zira işçi sınıfı içerisinde örgütlenmek bütün bu ilişkileri içerisinde zaten barındırmaktadır. Ve esasta bu deneyimimizde böylesi duruma nasıl müdahale edeceğimizi öğrenmiş olduk. **(Devam edecek)**

"Haklarıma dokunma"

H. Merkezi: DİSK Genel-İş Sendikası İzmir Şubeleri işçi haklarına yeni sömürü ve hak gaspı içeren özel istihdam bürolarına işçi kiralama yetkisi veren yasa tasarısına karşı uyarı eylemi yaptı.

Genel-İş İzmir 2 No'lu Şube üyesi Cumhuriyet Meydanı'nda toplanırken, diğer şubelere bağlı işçiler Konak Pier önünde bir araya geldi. İşyerlerinde saat 12.00'de iş bırakarak, Konak Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan İZENERJİ işçileri yapılacak düzenlemenin geri çekilmesi istedi.

Konak Pier'de toplanan işçiler, "**Kiralık işçiliğe, kıdem tazminatının gaspına izin vermeyeceğiz**", "Barış olmadan güvenlik olmaz", "**Kadro dediniz, kıdemi yediniz**", "Biz iyiyiz demeye utanıyoruz, katliamları kınıyoruz" yazılı pankartlar açtı. İşçiler sık sık "**Hükümet istifa**", "Susma haykır, savaşa hayır", "**Kıdeme uzanan eller kırılın**", "Kiralık işçi olmayacağız" sloganları attı. Eylem yapılan basın açıklamasıyla sona erdi.

Diz çökmeyen Tunç'un kızı: "Babamla gurur duyuyorum"

H. Merkezi: Cizîr'de vahşet bodrumunda katledilen ve "Biz diz çökmedik direndik, bizimle gurur duyun" sözleriyle tarihe geçen Cizîr Halk Meclisi Eşbaşkanı Mehmet Tunç'un kızı Nalin Tunç babası için bir mektup kaleme alarak "Tüm onurlu ve şerefli Kürt halkının başı sağ olsun. Babamla gurur duyuyorum" dedi. Mektup şu şekilde:

"Benim adım Nalin. Vahşet bodrumunda katledilen Mehmet Tunç'un kızıyım. Benim babam bir halk kahramanıydı. Babam yüzyıllardır Kürt halkının çektiği zulmü ve köleliği gelecek nesiller çekmesin diye uğraşıyordu. Ve bunu başardığına inanıyorum. Babam son nefesine kadar mücadele etti ve direndi. Bu mücadelenin sonunda ölüm olsa bile babamla gurur duyuyorum. Eğer babamın vahşet bodrumunda çektiklerini dile getirmek gerekirse 50 gün o bodrumda aç ve susuz direndi. Pes etmedi ve direndi. Babam son konuşmasında vasiyetini dile getirdi. 'TC devleti bizi katlederse, bu zulme sessiz kalanlar cenazemize gelmesin.'

Babam ve orada katledilenlerden sonra kendimce bir karar aldım. Babamın uğruna canını verdiği mücadeleye devam edeceğim. Ve asla pes etmeyeceğim. Cizre'de yaşanan katliamların, Sur'da, Nusaybin'de, İdil'de yaşanmaması için Kürt halkının ayağa kalkması çağrısında bulunuyorum. Biz bu acıyı yaşadık başkaları yaşamamasın. Bize bunları yaşatanları Allah'a havale ediyoruz. 3 ay babamı görmedim. En sonunda babamın yanmış bedenini gördüm. Babamın söylediği son cümleler kulağimde çınlıyor. 'Biz diz çökmedik direndik, bizimle gurur duyun.' Tüm onurlu ve şerefli Kürt halkının başı sağ olsun. Babamla gurur duyuyorum."

Cizîr'de 20 korucudan istifa

H. Merkezi: Şirnex'in Cizîr ilçesinde devletin "operasyona katılın" dayatması yapıldığı korucular istifa etmeye başladı. İlçede 20 korucu, istifa etti.

İstifa eden koruculardan S.A. DIHA'ya konuştu; S.A. 2 yıl önce Cizre İlçe Jandarma Komutanlığı'na gidip silah başvurusunda bulduklarını söyleyerek, "Silah aldığımız dönemde herhangi bir savaş yoktu, ama bugünlerde yoğunlaşan bir savaş var. Bir hafta önce Cizre İlçe Jandarma Komutanlığı'ndan aradılar ve bizi oraya çağırdılar. Komutanlıkta askerler bize 'operasyonlara katılın' dayatması yaptı. Biz de bu dayatmayı kabul etmeyip 20 korucu olarak istifa ettik. Birçok korucu daha istifa edecek" dedi.

HBDH'den ilk eylem:

Zırhlı araca sabotaj!

H. Merkezi: Geçtiğimiz günlerde Kandil'de yapılan açıklama ile kuruluşu ilan edilen Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH) ilk eylemini Antakya'da gerçekleştirdi. Eyleme ilişkin açıklama yapan HBDH "İşbirlikçi faşist AKP ve TC egemenlik sistemine karşı ilk eylemimizi Halkların Birleşik Devrim Hareketi ola-

rak gerçekleştirmiş bulunuyoruz. 15 Mart günü sabaha karşı saat 03.30 da Hatay'ın Kırıkhan yolu üzerinde Cemse tipi zırhlı bir araca yönelik sabotaj eylemi HBDH militanlarımız tarafından yapıldı. Ağır darbelenen bu araçta faşist sistemin ölü ve yaralıları hakkındaki bilgiler tarafımızca netleştirilememiştir" dedi.

"Saldırı kişilerden öte mesleki kimliğimize"

Amed: Ablukaların, yasakların, katliamların karşısında duruş sergileyen, tavır geliştiren tüm kesimlere yönelik devletin saldırı yelpazesi her geçen gün biraz daha genişliyor. Kayıpların, faili meçhullerin davalarına bakan Tahir Elçi'nin katledilmesiyle beraber avukatlara yönelik başlayan saldırı dalgası ev baskınları, tutuklama ve baskılarla sürüyor.

Son olarak İstanbul'da Özgürlükçü Hukukçular Derneği'ne üye olan 31 avukatın evi basılarak gözaltına alındı ve tutuklama talebiyle mahkemeye sevk edildi. İfade işlemlerinin ardından avukatlar serbest bırakıldı. 28 Kasım 2015'te katledilen Tahir Elçi'nin olay yeri incelemesi ise 111 gün sonra gerçekleştirilmek isteniyor.

Hiç kuşkusuz Elçi'nin katledilmesi de, 31 avukatın keyfi bir şekilde evlerine baskın düzenlenerek, tutuklanma talebiyle mahkemeye sevk edilmesi de tesadüf değildir. Konuya ilişkin hak arama mücadelesine Tahir Elçi ile beraber yıllarını vermiş Diyarbakır eski baro başkanı Mehmet Emin Aktan ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

"Avukatların vermiş olduğu hak arama mücadelesine olan saldırıyla toplumsal mücadeleye yapılan saldırı arasında bir fark yoktur. Bu saldırı kişisel kimliğimizden öte mesleki kimliğimize yönelik bir saldırdır."

- Avukatlara yönelik bu saldırıları nasıl değerlendiriyorsunuz ve neler yapılması gerektiğini düşünüyorsunuz?

- Bizler her gün ölümle sınıyoruz gerçekten. Ancak bir mesleğin mensuplarının temsilcileri olarak katledilmek bizim açımızdan çok daha ağır bir yaraya neden oluyor. Tahir Elçi 1992 yılından beri tanıdığım bir arkadaşım ve meslektaşımı. Birlikte birçok dava takip ettik. Elçi'nin ölümünden de acı bir durum var ki o da, yargının katliamının ardından girdiği sessizlik. Elçi katledildikten 111 gün sonra olay yeri tespit ve incelemesi yapılıyor. Sur yıkılıp yıkıldıktan sonra ve Dört Ayaklı Minare neredeyse ayakta duramaz hale geldikten sonra oralarda delil aran-

yor... Bizler delillerin orada olmadığını biliyoruz, artık orada bulunacak bir delil bırakmadılar. Delillerin hepsi savcılıkta bekletilen dosyada bulunmakta. Failerin kim oldukları da o dosyaların arasındadır! Tek yapılması gereken şey o faili, şüpheli olarak yakalamak ve tutuklamak. Eğer yargılama gibi bir niyetleri varsa tabii.

Tahir Elçi'nin dava dosyasında çok az bir ilerleme kaydedildi. Görünen o ki yapılmak istenen, Tahir Elçi'nin hayatını adağı faili meçhul cinayetler gibi onun dosyasını da, faili meçhul dosyalarının arasında rafa kaldırmak. Bizler bunun önüne geçmek için uğruşuyoruz elbette ki. Oluşturmuş olduğumuz komisyonun talepleri doğrultusunda savcılık harekete geçiyor. Gelişen noktaya zaten bizim ısrarlarımızla gelindi.

- Avukatlara yönelik saldırı furyası son süreçte yoğunluk kazandı. Peki ya öncesi?

- Tahir ilk olarak Cizîr'de görev yapıyordu ve burada bir itirafçının ihbarları doğrultusunda birçok avukatı tutukladılar. Tutuklanan avukatlar ara-

cak en büyük operasyon 2011 yılında 46 avukata yönelik yapılan operasyondur. Bu operasyonda meslektaşlarımız 2 yıl hapiste tutuklu kaldı. Öcalan davasına baktıkları için tutuklanan meslektaşlarımıza KCK'den dava açılmıştı ve savcı tümünü tereddütsüz tutuklanma talebiyle mahkemeye sevk etmişti. Meslektaşlarımızın tek suçu ise, müvekkilleri ile yaptıkları görüşmelerdi! "Adaya neden gittin? Kimin aracılığıyla gittin? Kaç kez gittin?" gibi garip sorular yöneltilmişti. Yaptığımız işi, üstlendiğiniz davayı, vekaletini üstlendiğiniz müvekkilinizle ilişkinizi sorgulayan sorular. Sonrasında ÇHD'li avukatlara yönelik bir operasyon yapıldı. Onlar da bir buçuk yıl tutuklu kaldıktan sonra serbest bırakıldılar.

- Bu saldırıların sebebinin ne olduğunu düşünüyorsunuz?

- Ta en başa döntüp bunun altında ne yatıyor diye sordüğümüzde cevap çok basit; avukatların rolü! Yargılama sistemi içerisinde, politik davalarda çok etkin bir rolü yok avukatların. Ama şöyle bir gücü var; "Muhafiz kimliğinden kaynaklı yakaladığımız bu kişiler yalnız değildir" diyebiliyor. Bu güveni verdiği için tutuklanıyor avukatlar. Avukatlar çoğu kez gözaltında yapılmak istenilen kayıpların önüne geçmiştir. İşkenceyi teşhir ettik, uluslararası platformlara taşдық, davalarını takip ettik. Gözaltında kaybedilenlerin davalarını takip ettik. Mağdur ailelerin yanında yer aldık. Daha ne olsun? Bunları yapmaları devletin hışmına uğralmalarına yetiyor da artıyor bile! Devlet burada, "siz bu davalara bakarsanız, biz de özgürlüğünüzü elinizden alırsız" diyor. Daha açık bir haliyle avukatları vermiş oldukları hukuk mücadelesinden vazgeçirmek istiyorlar.

Ancak şöyle de bir gerçeklik var ki; 1993 yıllarında tutuklanan meslektaşlarımızı savunmak için, 15-20 avukat davalara katılım sağlarken, günümüzde ise birkaç yüz avukat katılım sağlayacağız. Yani her ne kadar korku furyası oluşturmaya çalışsalar da, davalara bakan avukat sayısı gittikçe artmaya devam ediyor. Tabii bu tek başına avukatların vereceği mücadeleye kazanımla sonuçlanmaz. Avukatların yanı sıra bir kamuoyu da oluşturmak gerekiyor. Avukatların vermiş olduğu hak arama mücadelesine olan saldırıyla toplumsal mücadeleye yapılan saldırı arasında bir fark yoktur. Bu saldırı kişisel kimliğimizden öte mesleki kimliğimize yönelik bir saldırdır.

İstismarın en yakın şahidiyiz! En yakın takipçi ve hesap sorucu...

29 Ekim 2007'de Erzurum'daki Dadaş-kent Polis Merkezi'ne 13-14 yaşlarında bir kız çocuğu girer. Gidecek hiçbir yeri olmadığını söyleyen çocuk, babası dahil 83 kişinin tecavüzüne uğrayan **S.Ö'**dür. Ne yazık ki bu çocuk istismar davasının gündeme gelmesi, küçük çocuğun yaşadığı onca zorluk çekmesinden kaynaklı değil, bu 83 tecavüzcü arasında cemaatçi **Fethullah Gülen**'in kardeşi **S. Gülen**'in olmasındandır. Bu sebeple, çocuk bu istismarı defalarca anlatmak; MİT'çisi, itçisi, polisi ile yüz yüze gelmek zorunda kalır. Dönemin Erzurum Valisi (şimdinin Urfa Büyükşehir Belediye Başkanı) **Celalettin Güvenç**, çocuğun korumaya alındığı yurdu bizzat basarak "*Hocaya (F. Gülen'e) komplo mu kuruyorsunuz?*" diye ortalığı ayağa kaldırır. Bu dava, o dönem "cancığer kuzu sarması" olan Cemaat-AKP'nin ortak dalavereleriyle rafa kaldırılır. Ta ki Cemaat'le aralar bozulana kadar...

Şimdi ise bu olayın bir benzerini yaşıyoruz. Karaman'da AKP'li kodamanların sermayedarı olduğu **Ensar Vakfı**'na ait yurtlarda bir öğretmenin 45 öğrenciye cinsel istismarda bulunduğu ortaya çıkan öğretmen **Muharrem B.** tutuklandı. Ancak vakıf açısından taciz, tecavüz, istismar vakaları yeni değil. Daha önce de Çorum'da Ensar Vakfı'nın eski başkanı ve kendisi de "Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi" öğretmeni olan **Zekai İşler**, öğrencisi olan 2 çocuğa tecavüz davasından hüküm giymiş, ama bu olayın üzeri kapatılarak "nitelikli cinsel istismar"dan 24 yıl hükümle yargılanan bu tecavüzcü, AKP'nin araya girmesiyle 4 yıla yargılanmış ve daha sonra 2 yıl tutuklu olduğu "göz önünde bulundurulmuş" tahliye edilmişti.

Şimdi Karaman'da açığa çıkan ve onlarca çocuk için tamiri mümkün olmayan tahribat yaratan bu "utanç davası"nın da üzerinin kapatılması tehlikesi var.

Bu haberlere yayın yasağı getirilmesi ve her yanından erillik akan çamur medyanın (Yeni Akit, Yeni Şafak, Sabah...) yer yer tecavüzcüyü savunan yer yer de tecavüzcüyü gözden çıkararak Ensar Vakfı'nı savunan haberler yapması ve istismar davasını gündeme getirenleri hedef göstermesi bu "utanç davası"na AKP'nin yaklaşımını göstermektedir. Ayrıca İstanbul'da Ensar Vakfı önünde bunu protesto eden ikisi **Özgür Genç Kadın** ve biri **Liseli Öğrenci Birliği** üyesi üç kadını gözaltına alan polisin kadınları "tecavüz etmekle" tehdit etmesi de devletin cinsel suçlara yaklaşımını ve bu konudaki failliğini açıkça ortaya sermektedir.

Ensar Vakfı kimdir, kimindir?

Daha önce Cumhurbaşkanı **R. T. Erdoğan**'ın "*Hedefimiz dindar nesil. Bu konuda Ensar Vakfı'nın gayretlerinin en yakın şahidiyim. Vakit Ensar olmak vakti*" şeklinde açıklama yaptığı Ensar Vakfı, son dönemlerde AKP'nin cemaatle arasının bozulmasının ardından alternatif olarak öne çıkarılan bir **Nakşibendi Tarikatı**'nın eğitim kuruluşlarını bünyesinde barındırmaktadır. Bu tarikata bağlı en zenginlerin cemaati olarak bilinen **Erenköy Cemaati**'ne ait olan Ensar Vakfı'nın en büyük destekçisi, aynı zamanda kurucusu İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı **Kadir Topbaş**'tır. AKP'li **Ömer Dinçer**'in kendisi ve **Taner Yıldız**'ın damadının da kuruculuk ve yönetimin de olduğu Ensar Vakfı, aynı zamanda AKP'nin kara-para

aklama ve her türden üçkağıtçılık işlerinin maskesi halindedir.

Ensar Vakfı çok açık bir iktidar aynasıdır. "Dokunulmazlık" zırhıyla her türlü yolsuzluğun yapıldığı bu vakıf, aynı zamanda iktidar olmanın, dokunulmaz ve denetim dışı bırakılmanın erkek egemenliğini nasıl ürettiğine de bir örnektir. Halkın emeğini gasp etme hakkını kendinde bulanlar kadın ve çocukların bedenleri üzerinde de cinsel denetimi kendi ellerinde bulundurmakta ve "sonsuz itaat" ile her türlü saldırıyı kendilerine mubah görmektedirler. Ve ne yazık ki bunu toplumun belli kesimlerinin "rızası" ile yapmaktadır. **Bakınız:** Çocuklarına dönük saldırıya dönük şikayetleri cemaat isteği ve para karşılığında geri çekenler. Bu vesileyle bir kez daha erkek egemenliğinin insanı nasıl alçak bir varlık haline getirdiğine şahit oluyoruz.

Erdoğan nasıl Ensar Vakfı'nın "gayretlerinin en yakın şahidi" ise bizler de iktidarın erkek egemenliğini ürettiğinin (bunun sonuçları yaşamak zorunda olanlar olarak) en yakın şahidiyiz! Aynı zamanda takipçisi, aynı zamanda hesap sorucusu...

"Tacizci Yurtdaş'ın peşinde arkadaşımızın yanındayız!"

H. Merkezi: Yeni Demokrat Kadın aktivisti bir avukatın Amed'de, 2013 yılında yanında çalıştığı Avukat Sedat Yurtdaş tarafından sistematik tacize maruz kalmasının ardından başlayan dava sürecinin ilk duruşması 22 Mart günü Amed'de gerçekleşecek. Konuya ilişkin bir açıklama yapan YDK "**Tacizci Sedat Yurtdaş'ın peşinde, arkadaşımızın yanındayız**" dedi.

YDK yaptığı açıklamada ilk olarak 2013 yılından bu yana kadın ve LGBTİ örgütleri ile birlikte örülen teşhir ve eylemlilik süreçlerini hatırlatarak "*Tüm 'itibar' etiketlerini kalkan olarak kullanarak ve tüm tacizcilerin yaptığı gibi tacize maruz kalan kadın arkadaşımızı yıpratmaya çalışmaktan, kurumumuza yönelik hakaretlere değin bir dizi 'tipik' erkek tavrını geliştirmiştir. Ancak örgütlü durumumuz ve kadın-LGBTİ dayanışması sayesinde bu tavırlarla baş edebilmiş ve süreci kadın lehine çevirebilmek için mücadeleden yılmamıştık*" dedi.

İlk olarak taciz davasına ilişkin Diyarbakır Başsavcılığı takipsizlik kararı verdiğini ama ardından Batman Cumhuriyet Başsavcılığına yapılan itirazın ardından bu kararın bozulduğunu belirten YDK aradan 2 yıl geçtikten sonra ilk duruşma tarihinin belirlendiğini belirtti.

YDK açıklamasında "*22 Mart 2016 tarihinde görülecek davada Sedat Yurtdaş'ın tacizine uğrayan arkadaşımızı yine yalnız bırakmayacak, onunla birlikte Amed'de olacağız. Konuyu gündeme taşıdığımız süreçte olduğu gibi tüm kadın-LGBTİ kurumlarını ve avukatları yanımızda görmek, kadın dayanışmasını güçlendirmek, taciz gibi ispatın kadından beklendiği vakalara karşı 'Kadının beyanı esastır, aksini ispat yükümlülüğü erkeğe aittir' ilkesini hep beraber savunmak istiyoruz*" diyerek davaya çağrı yaptı.

"Gülümseyen" Kürt kadınların gülüşleri Sarayları başlarına yıkacak!

Romanya'da gazetecilerin toplantısına katılan Anadolu Ajansı Türkiye Dış Haberler Editörü **Ogün Duru** "*Batı hükümetlerinin PYD'ye silah yardımı belki stratejik ulusal çıkarlarıyla açıklanabilir. Ama uluslararası medyanın PYD'ye ilgisini nasıl izah edebiliriz? 'Modern görünümü, gülümseyen' kadın militanların ya da katalar ötesinden 'özgürlük savaşı'na destek vermek için gelip PYD'ye katılmış kimselerin 'kahramanlık' hikayeleri yazılıyor. Ne yazık ki bu bakış açısı bir medya manipülasyonudur*" diyerek hem Kürt hem de kadın düşmanlığı nasıl yapılır, açıktan sergilemiş oldu.

Ama hemen kızmayın bence! Çünkü aynı zamanda bir gerçeği, bir korkuyu da dile getirdi O.D! Kürt kadınlarından... Onların gülümsememesinden... "Modern giyimli" yani savaşçı kıyafetlerinin erillikini yıkarak savaşçılığın görüntülerinden... Ve de mücadelesinden... Korkuyorlar ve O.D isimli zat da tam da bunu dile getirdi. Nasıl korkmasınlar ki?! Yok sayıyorlar, ayrımcılık yapıyorlar, erkek toplumla bir olup "ar"dı, "zar"dı, "namus"tu deyip katlediyorlar... Örgütlene-

rek devletin ve her türden gerici gücün karşısına çıkacak güce eriştiğinde infaz ediyorlar... Bedenlerini çirliçliplak teşhir ediyorlar... "Etek"leri ile dalga geçiyorlar... Taciz ve tecavüzle sindirmeye çalışıyorlar... Ama olmuyor!

Onlar Rojava'da yine gülerken bedenlerini DAİŞ alçaklarına karşı siper etmeye devam ediyorlar. Hendeklerden barikatlara direnişi örmeyi sürdürüyorlar. Kurşunlarla delik deşik edilen bedenlerinden gülüşleri sökülüp alınmıyor. Ve de onlar açısından en kötüsü... Kürt kadınlar tüm bunlara rağmen Newroz ateşiyle her seferinde kullarından yeniden doğan halkının mücadelesine gülerken dahil olmaya devam ediyorlar. Onar onar... Yüzer yüzer...

Gülen ve "modern giyimli" iki kadın: Menekşe ve Ruşen

İşte onlardan ikisi... Êlîh'te (Batman) sokak ortasında vurulan **Menekşe Ergün** ve **Ruşen Altun**... Biri polis kurşunuyla infaz edildi, bir diğeri kadın ve Kürt düşmanı TC'nin eline geçmemek için son kurşununun kendisi için kullanmayı seçti... Her tonu güzel, her tonu sevda rengi olan ma-

vinin derinliğini taşıyan gözleri sürekli gülen Ruşen, henüz 20'li yaşlarında ve Dicle Üniversitesi'nde tıp öğrencisiydi. Menekşe'nin ismi ise daha önce Cizîr'de katledilenler arasında geçmişti ama o orada değildi. Ruşen ile birlikte başka bir mücadele alanında halkı için yaşıyordu.

Onlardan geriye de gülen ve "modern giyimli" fotoğrafları kaldı, bir de kadınların onların cenazelerini ve mücadelelerini omuzlayan fotoğrafları... Sanmasınlar ki, "gülüşlerinden vurduk"! Aksine kadınların gülüşleri vuracak onları taa Saraylarından... Can evlerinden... **(Bir YDK'lı)**

Rusya Suriye'den çekilirken geride kalan

Suriye'de savaşın belli evrelere oturduğu ve bu evrelerin hemen her birinin çeşitli biçimlerde Suriye'nin kaderini tayin edecek yeni dengelerin oluşmasına neden olduğu bir süreçteyiz. Savaşın belki de en önemli argümanlarından olarak medyanın da bu süreçte edindiği misyon savaşın kaderini değiştirecek kadar geniş bir kapsama bağlı. ABD'nin özellikle savaş medyası aracılığı ile sürdürdüğü dezenformasyon ayrı bir inceleme konusudur.

Rusya'nın Suriye'den çekildiğine ilişkin son günlerde yapmış olduğu açıklamanın ardından uluslararası basında oluşan algı dikkat çekicidir. Rusya'nın Suriye'den çekilme kararını açıklamasının ardından Hizbullah'ın da paralel şekilde çekileceğine ilişkin açıklamalar gündeme oturdu. Çok geçmeden Hizbullah yaptığı açıklama ile çekilmeyeceğini açıkladı.

Hizbullah'ın bölgedeki varlığı her ne kadar güncelde Suriye Merkez hükümeti açısından önem arz etse de aynı zamanda bir rahatsızlığın sonucu olarak da varlığını korumaktadır. Zira 2013 yılından bu yana Suriye merkez hükümeti İran'a desteklerinden kaynaklı minnetlerini sunarken aynı zamanda Hizbullah eliyle sürdürülen yayılmacılıktan da rahatsızlığını dile getirmektedir. Özellikle İran'da "Kudüs'ün Parlayan Kılıcı" lakabıyla bilinen General Kasım Süleymani tarafından sürdürülen operasyon bölgelerinde Hizbullah'ın İran bayraktarlığı öne çıkmaktadır. Bunların başında ise Yebroud ve Kalamun bölgesi gelmektedir. Bu tablonun nasıl sonuçlanacağı bilinmez ancak İran'ın Hizbullah eliyle bölgede sürdürdüğü asimetrik varlığı Suriye açısından artık iç politikanın tamamen dışa bağımlı halde olduğuna işaret eder.

Rusya'nın çekilmesi neyin sonucu?

Suriye'den "çekildiğini" açıklayan Rusya'nın almış olduğu bu karar özellikle savaş medyasında Esad ile Putin anlaşmazlığı sonucu olarak yorumlanmaktadır. Savaş medyası Rusya'nın çekilişini Putin'in Esad'ın uzlaşmaz tavrı karşısında bir "güçlenme"ye bağlıyor ve Rusya'nın Esad'ı müttefiksiz bırakarak Cenevre'de ödün vermeye mahkum bıraktığı dile getiriliyor. Öyle ki savaşın sonuna gelindiği ve bir son dakika virajıyla Rusya'nın ABD'ye güzel bir hediyeye sunduğu ayrı bir başlık konusu.

Peki gerçekten tablo böyle mi? Rusya bir pazar savaşından böylesi bir "güçlenme" ile vazgeçti mi?

Savaş medyasında dile getirilen; Rusya'nın ve Suriye'nin politikalarını derinden etkileyecek bu bilginin bir ciddiyeti bulunmamaktadır. Öyle ki Rusya'nın emperyalist politikalarının bir kilidi konumundaki Suriye esas olarak bu kadar rahat vazgeçilecek bir yerde durmamaktadır. Rusya 2010'dan bu yana ABD tarafından kullanılmak istenen Suriye petrolünü denetimi altına almış durumdadır. Ayrıca bölgede oluşturduğu askeri üsler en çok da petrol rezervlerinin korunması içindir. Bu anlamıyla Rusya'nın bu pazar savaşından böylesi ve "ergen triple" vazgeçeceği bir safta yığılından ibarettir. Rusya'nın Suriye'de icra ettiği hava saldırılarının başlangıcını bilmek ve bunun ön müzakerelerini tartışmak önemli olacaktır.

Rusya'nın Suriye'de silahlarını denemesi ve askeri destek tartışmaları 2012 yılında tekkirici çetelerin birçok alanı ele geçirmesi ile başladı. Bu dönemde Rusya ile askeri müzakereleri

sürdüren kişi Suriye Askeri Komuta kademesinden General Hasan Turkmani'ydi. Bu dönemde yapılan görüşmelerde Rusya, Temmuz 2015'te Suriye'ye yerleşmeye başladı. Konuya ilişkin ilk haber Fransa basınında yayınlanırken haber İsrail basınında büyük yankı uyandırdı. Rusya ve Suriye arasında süren hava bombardımanı müzakeresine göre bombardıman Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'ndan ayrı olarak gerçekleşecek Güvenlik Konseyi toplantısı sonrasında başlayacak ve yani 6 Ocak 2016'da sonlanacaktı. Müzakere içinde ayrıca Suriye'nin kendi varlığını tesis ettiği bölgelerde güvenliği sağlamak için CSTO (Kollektif Güvenlik Anlaşması Örgütü) gücünün konuşlanması da öngörülmüyordu. Bugüne kadar buna ihtiyaç duyulmadı.

Ancak küçük bir ayrıntı olarak eklenmesi gereken nokta, söz konusu Rusya'nın çekilmesi özel bir karar ile 15 Mart olarak belirlenen, Cenevre görüşmelerinin yeniden başlayacağı tarihe kadar uzatıldı. Bu kararın arkasında yatan neden ise Suriye konusunda Cenevre'ye etkide bulunmaktı. Sonuç olarak, belirlenen tarihte çekilmeye başladı. Rusya belki askeri varlığıyla değil ama hali hazırda var olan komuta ve istihbarat gücüyle bölgede varlığını artırmış durumdadır. Bu varlığında ortadan kalkması Rusya'nın Suriye'deki pazar politikasının iflas etmesi ile ilgili bir meseledir.

Demokratik Suriye projesi ve Halkların Birleşik Devrim Hareketi

Rusya'nın bölgeden çekilmesinden önce gündeme gelen bir konu da Rojava'nın

kaderiydi. PYD'nin dâhil edilmediği Rusya ve Suriye görüşmelerinde, Suriye net bir şekilde federalizme sıcak bakmadığını dile getirdi. Rusya'nın bu konuda Suriye'yi desteklediği ortadayken Rojava'da federalizmin ilanı yeni bir denge oluşumunu işaret etti. Suriye'nin BM Daimi Temsilcisi Beşar Caferi Suriye'nin kaderine ilişkin bir "Federalizm"i reddettiklerini açıkladı.

Ancak Rojava'nın Suriye Merkez hükümetine karşı başlatacağı müzakereler için şimdiden federalizm adımı atması aynı zamanda Suriye halkının kaderini belirleyecek bir adımdır. Rojava'da federasyonun ilanı karşısında Suriye'nin yaşadığı çelişki böyleyken, Türkiye ise ilan karşısında ortaya koyduğu tasarruf korku ve panikten ibarettir. Rojava'nın öne süreceği proje Irak'ta düşülen hatalara düşülmemesini öngören Kanton modelli Konfederal Suriye projesidir. Bu projenin Türkiye açısından etkisi ise Türkiye'deki sınıf dinamiklerinin mücadelede cephe gerilerinin ve örgütlenmeleri pekişmesi anlamına gelmesidir.

Bu tablo karşısında Suriye'nin kaderi aynı zamanda Türkiye'deki sınıf dinamiklerinin de gücünü açığa çıkaracağından oldukça önemli bir yerde durmaktadır. Bu açıdan Halkların Birleşik Devrimci Hareketi ismiyle Ortadoğu'da kuruluşu ilan edilen Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndan 10 devrimci hareketin birleşik mücadelesi devrim mücadelesinde bir meşaledir. Birleşik örgütlü mücadelenin sonucu olarak açığa çıkan örgütlenmenin, bugünden geleceğe yürümenin güçlü bir adımı ve aynı zamanda MLM'nin Ortadoğu rafyasında vücut bulmasının simgesidir.

Rusya'nın Suriye'den çekildiğine ilişkin son günlerde yapmış olduğu açıklamanın ardından uluslararası basında oluşan algı dikkat çekicidir. Rusya'nın Suriye'den çekilme kararını açıklamasının ardından Hizbullah'ın da paralel şekilde çekileceğine ilişkin açıklamalar gündeme oturdu. Çok geçmeden Hizbullah yaptığı açıklama ile çekilmeyeceğini açıkladı.

Halkların Birleşik Devrimci Hareketi'ne yaklaşımımız!

Halkların Birleşik Devrimci Hareketi (HBDH) 12 Mart tarihinde ilan edildi. Bu gelişme Türkiye işçi sınıfı ve halkının demokrasi, özgürlük ve devrim mücadelesine sempati duyan, yanında yer alan ve mücadele içinde olan geniş kitleler tarafından ilgiyle karşılandı. Aynı "ilgi"nin hakim sınıflar cephesinde ve onların sözcüleri tarafından da gösterildiğini ifade etmeliyiz. Başta iktidar medyası olmak üzere bütün hakim sınıf kliklerinin sözcüleri HBDH'nin ilanını "terörle mücadele"de dönüm noktası olarak gördüler ve devletlerinin bundan sonraki süreçte çok zor günler geçireceğini propaganda ettiler. Bizzat Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan yaptığı konuşmada bu tehlikeye işaret etti. (18 Mart)

HBDH'nin ilanı kuşkusuz ki Türkiye Devrimci Hareketi ve Kürt Ulusal Hareketi'nin mücadelelerini eylem birliği temelinde birleştirmeleri ve TC faşizmine karşı özellikle silahlı mücadeleyi ön plana çıkartan yaklaşımı nedeniyle son derece önemlidir. Tarihsel değerinde bir adımdır. Bununla birlikte HBDH'ne katılım gösteren her örgütün kendi sınıfsal temsiliyetine uygun olarak Birleşik Devrimci Harekete yaklaşığını vurgulamak gerekir. Bu durumun beraberinde Birleşik Devrimci Harekete katılım sağlayan her örgütlenmenin kendi ideolojik duruşu ve siyasetiyle meseleye yaklaştığını, bu somut gerçekliğin de kendi içerisinde kimi sıkıntıları yaratacağını, "birlik" meselesini ön plana çıkarmak için kimi tavizleri içinde barındıracağını öngörmek gerekir.

Nitekim bu gerçeklik beraberinde örneğin eylem birliğinin isimlendirmesinde "halkların" ifadesinde kendisini göstermektedir. Bilineceği üzere halk isimlendirmesi sınıfsal bir kavrama işaret eder ve kısaca "Türkiye'de devrimden çıkarı olan kesimleri" kapsar. Bu ise Türkiye zemininde Türk-Kürt uluslarından, çeşitli milliyet ve mezheplerden oluşan ve Demokratik Halk Devrimi'nden çıkarı olan tek bir halk gerçekliğine işaret eder. Dolayısıyla halk denildiğinde bu kavramın içerisine, Türk ve Kürt halkı ya da azınlık milliyetler de girmekte, Aleviler ya da kadınlar, gençler, kısacası Türkiye toplumunun bütün ezilen, ötekileştirilen kesimleri girmektedir. Benzer şekilde Birleşik Devrimci Hareket'in "Temel Amaç ve İlkeler"inde kullanılan kimi ifadeler de sıkıntılı yanlar olsa da aslolan tali noktaları değil birlikteliği öne çıkarmaktır. Bu yaklaşım "birlik-mücadele-daha üst birlik" anlayışına uygundur. **Tali noktaları değil esas noktaları ön plana çıkarmak ve faşizme karşı savaşmak isteyen, mücadele edenleri eylem birliği temelinde birleştirmek aslandır.**

Bunun en önemli nedeni, TC faşizminin içinden geçtiği süreçte, işçi sınıfı ve halka yönelik saldırısını yoğunlaştırmış olmasıdır. Emperyalist sermayeye her anlamda bağımlı olan Türk hakim sınıfları, hem kendi aralarındaki klik dalaşları hem de bölgede uygulamaya koyduğu politikalar nedeniyle, başta Türkiye halkı olmak üzere bölge halkı üzerinde büyük bir saldırıya girişmiş durumdadır. T. Kürdistan-

nı'nda Kürt ulusu; kitlesel ambargo, sokağa çıkma yasakları ve katliamlarla karşı karşıyadır. Kürt ulusunun en demokratik, haklı ve talepleri, faşist katliamlarla yanıtlanmakta, ifade ve örgütlenme özgürlüğü gasp edilmektedir. Kürt ulusunun mücadelesiyle dayanışma içinde olan, Türkiyeli devrimci-demokrat örgütlenmelere yönelik infaz, tutuklama saldırısı devreye sokulmuş durumdadır. Kısacası Kürdüyle Türkiyeyle, Arabıyla, Alevisiyle, kadınlarıyla bütün Türkiye'de halk faşizmin topyekün saldırısı altındadır.

Bu saldırı sadece Türkiye'de değil örneğin Suriye Kürdistanı'nda ortaya çıkan halkçı demokratik alternatif, Rojava Devrimi'ne de yöneliktir. TC faşizmi, Suriye'de Cihatçı çeteleri destekleyerek, bu çetelere lojistik destek sağlayarak, kitlesel katliamlarda suç ortaklığı yapmıştır. Ancak Suriye halkının, Suriye Kürtleri öncülüğünde geliştirdikleri mücadele ve kazanımları, ortaya çıkardıkları halkçı ilerici mevziler, TC faşizmini daha da saldırganlaştırmış, bu saldırılarını T. Kürdistanı şehirlerinde yaşayan halkı da kapsayacak biçimde yürütmesine ve genişletmesine yol açmıştır. Şehirler tank toplarıyla dövülmekte, direnişçiler tank paletleriyle ezilmektedir.

Gerek Suriye Kürdistanı ve gerekse de T. Kürdistanı'nda Kürt ulusunun son derece haklı ve meşru mücadelesi, demokratik talepleri, faşist zorla, kitlesel katliamlarla bastırılmak istenmekte ve bu faşist saldırıganlık "terörle mücadele" adı altında şovenist bir histeriye büründürülmüş durumdadır. Sadece Kürt ulusunun değil, Türkiye işçi sınıfı ve halkının, kadınların, gençlerin en ufak demokratik hak talepli eylemleri ya da mücadeleleri faşist zor ile bastırılmakta; başta Türk milletine mensup halk üzerinde olmak üzere çeşitli milliyet ve mezheplerden Türkiye halkının üzerinde şovenizmin ve her türden gericiliğin hakimiyeti tesis edilmek istenmektedir.

"Birlik" stratejik, "eylem birliği" taktik bir meseledir

Faşizmin bu topyekün saldırısına karşı Türkiye Devrimci Hareketi'nin çeşitli örgüt ve partileriyle Kürt Ulusal Hareketi'nin eylem birliği temelinde mücadelesinin ortaklaştırılması anın devrimci görevi olarak ortaya çıkmış durumdadır. Proletarya Partisi açısından halk saflarında gördüğü örgütlerle eylem birlikleri yapma anlayışı yeni bir olgu değildir. Bu meseleyi çok önemli gördüğünü ve kuruluşunun ilk yıllarında konuya dair belli bir yaklaşım sergilediğini ifade etmek gerekir. Nitekim bu yaklaşımı temelinde geçmişte eylem birlikleri içinde yer almıştır. Bu eylem birliklerinin en bilineni 1982 yılında ilan edilen **Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi** (FKBDC)'dir.

Birlik meselesi her ülkede devrim mücadelesi içerisinde ikili bir görevle/süreçle ortaya çıkar. **Birlik sorununun birinci yönünü oluşturan proletaryanın bilinçli unsurlarının birliği, ikinci yönünü oluşturan ise halk saflarında olan parti ve örgütlerin birliğidir. Birlik sorununun bi-**

rinci yönü stratejik, ikinci yönünü oluşturan ve eylem birliğini olarak tanımlanan yön ise taktiktir. Ki bunlar birbirlerinden farklı şeylerdir. Konumuz proletaryanın bilinçli unsurlarının birliği olmadığı için geçiyoruz. Ancak şu rahatlıkla söylenebilir. Amaçları ve çerçevesi doğru belirlenmiş eylem birlikleri, doğru ele alırsa ülkemizde komünist partisinin inşasına yani proletaryanın bilinçli unsurlarının birliğine ve gelişimine dolaylı da olsa katkı sunar. Ancak önemle belirtmek gerekir ki; **bu eylem birliklerinde proletarya partisi kendi inisiyatif ve bağımsızlığını titizlikle korumak; eylem birliğinin doğru içeriğini korumak için kendi siyasetini diğer bileşenlerden kalın çizgilerle ayırmak ve elbette ki sınıfsal temsiliyetine uygun olarak tavizsiz bir ideolojik mücadele yürütmekle karşı karşıyadır.** Bu görev gerçekleştirildiği oranda bu türden eylem birlikleri partinin inşasına katkıda bulunabilir, komünist hareketi ve mücadelesini geliştirebilir.

Bu arada şu çok önemli konunun da altını çizelim: Birlik meselesinden bahsederken, bu birliğin işçi sınıfının ve onun öncülerinin birliğinin sağlanması sorunu olduğunu gözden kaçırmamak gerekir. Bahsini ettiğimiz birlik sorunu, işçi sınıfı hareketine özgüdür ve devrim saflarında olan sınıfların ittifak meselesi ile asla karıştırılmamalıdır. Yarı-sömürge, yarı-feodal toplumsal formasyona sahip ülkemizde sınıfsal ittifaklar sorunu, Birleşik Halk Cephesi'nin gerçekleştirilmesi sorunudur. Halkın Devrimci Birleşik Cephesi (HDBC) işçi-köylü temel ittifakının üzerinde yükselir. Parti, ordu dışında halkın üç silahından biri olan birleşik cephe, esas olarak kırsal alandaki silahlı mücadele yoluyla inşa edilecek olan işçi-köylü temel ittifakı üzerinde yükselir.

Yukarıda birlik meselesinin ikinci yönü olarak bahsini ettiğimiz eylem birlikleri yani, işçi sınıfının ve halkın birliğini sağlamak yolunda girişilecek geçici birlikler; adı üstünde **geçici birliklerdir ve öz itibarıyla faşizme karşı mücadelede eylem birliğini ifade eder.** Proletaryanın öğretmeni Lenin; "Anlaşmaktan, partili olmayanlar 'bir taktik karar' ya da çizgi 'saptama'yı anlarlar. Partililer için anlaşma parti çizgisini sürdürme işine başkalarını katan girişimdir" demektedir. Bu Leninist tez, eylem birliğinin içeriği sorununa da yanıt olmaktadır. Bu durumda eylem birliğinin platformu (yani muhtevası) Marksist-Leninist-Maoist çizginin asgari programına uyan güncel hedef ve taktikleri içerir, siyasi hedef ve stratejilerini yansıtır.

Devrimci Eylem Birliği'nin somutlanması

Günümüzde Kürt Ulusal Hareketi önderliğinde Kürt ulusunun mücadelesi çok önemli bir aşamaya ulaşmış durumdadır. Kürt Ulusal Hareketi ayrılma talebinden vazgeçmiş ancak "demokratik özerklik" olarak tanımladığı bir "statü" talebi içindedir. Kürt ulusunun bu talebi; demokratik, son derece haklı ve meşru bir taleptir. Demokratik Devrim mücadelesi içerisinde

desteklenmeli ve sahiplenilmelidir. Proletaryanın ülkemizdeki Kürt ulusal sorununu çözümü için, UKKTH'nın kayıtsız şartsız kabulü; yaygın bölgesel özerklik ve tamamen demokratik yerel kendi kendini yönetim olduğu ve bu özerk ve kendi kendini yöneten bölgelerin sınırları, ekonomik ve sosyal şartlar, nüfusun ulusal bileşimi vb. temeli üzerinde, bizzat mahalli nüfus tarafından tayin edilmesi gerektiği yaklaşımı bilinmektedir. Bu açıdan halihazırda Kürt Ulusal Hareketi'nin talepleri, Marksist-Leninist-Maoist çizginin asgari programıyla çakışan yönler içermektedir. Bu anlamıyla çerçevesi belirlenmiş bir eylem birliği Türk ve Kürt ulusları arasında oluşturulmaya çalışan şovenizme ve her türden gericiliğe darbe vuracak, milliyeti ne olursa olsun halkın ve devrimcilerin faşizme karşı mücadelesinde ortaya çıkan güvensizliklere darbe vuracaktır.

Birleşik Devrim Hareketi'nin kuruluşunda ilan ettiği "Temel Amaç ve İlkeler"de sadece Kürt Ulusal Sorunu'na yönelik bir yaklaşım yoktur. İşçi sınıfının mücadelesinden kadın hareketine, gençliğin mücadelesinden çevre mücadelesine kadar bir dizi alanda yürütülen mücadeleyi sahiplenmekte, desteklenmekte ve daha ileriye sıçratılması gerektiği vurgulanmaktadır. Bu gerçeklik beraberinde oluşturulan eylem birliğinin ülkemizde demokratik devrimden çıkarı olan bütün halk kesimlerinin sınıfsal çıkarlarını savunan bir özellik arz etmesi anlamına gelmektedir. Bu durum Demokratik Devrim mücadelesi içerisinde olanlar açısından savunulması ve pratik olarak hayata geçirilmesi gerektiğini koşullamaktadır. Yani **oluşturulan eylem birliği Demokratik Devrim çizgisini izleyenler açısından son derece uygun bir zemin sunmaktadır.**

Eylem Birliği'nin pratik hayatta nasıl somutlanması gerektiği meselesi önemlidir. Bu ihtiyaç zaten birliğin "Temel Amaç ve İlkeler" kısmında; "Fiili meşru mücadele temelinde, silahlı veya silahsız miting, yürüyüş, protesto, grev ve boykottan en kapsamlı kitle direnişleri ve yerel ayaklanmalara kadar zengin kitle eylemliliklerinin geliştirilmesi. En dar bireysel eylemden milise ve gerillaya varan, devrimci şiddet eylemlerini içeren çok yönlü ve zengin bir eylem çizgisinin uygulanması" şeklinde ifade edilmektedir.

Zaten halihazırda Dersim ve Rojava gibi gerilla alanlarında ya da emekçi halkın yoğun olarak oturduğu mahallelerde devrimci gençlerin faşizmin saldırılarına karşı geliştirdikleri ortak direnişler vardır. Ya da demokratik alanlarda birlikte hareket etmenin imkanları ve örgütlenmeleri vardır. Uzunca bir süredir bu kapsamda çalışmalar sürdürmektedir. Şimdi oluşturulan bu eylem birliğiyle bu çalışmalarını daha sistemli ele almak, belli hedefler ve programla hareket etmek gerekir. Unutmamak gerekir; faşizme karşı mücadelede gücümüz birliğimizden gelir. Tali sorunları değil, sınıfın ve halkın çıkarlarına, demokratik devrim met eden noktaları ön plana çıkarmak anın devrimci görevidir.

Kolombiya'da devrimci liderler katlediliyor

H. Merkezi: Kolombiya'da son iki hafta içerisinde devrimcilere dönük saldırılarda 29 kişi öldürüldü.

Suikastlarda yaşamlarını yitiren kişilerin köylü hareketlerinin ve direniş örgütlerinin liderleri olduğu bildiriliyor.

Yurtseverler Birliği (UP) Başkanı **Aida Avella**, bu katliam dalgasının sola karşı yükseltilecek yeni bir imha hareketinin başlangıcı olmasından endişe ettiklerini belirterek, uzun yıllar boyunca paramiliter bir imha kampanyasıyla karşı karşıya kaldığını ve bugüne dek partinin ülkedeki başkan adayı da dahil olmak üzere binlerce üyesinin uyuşturucu satıcıları, sağcı paramiliter gruplar ve kolluk tarafından katledildiğini hatırlattı.

Suikastlar, 23 Mart'ta Kolombiya Cumhurbaşkanı Juan Manuel Santos ve FARC arasında 51 yılın ardından imzalanacak barış anlaşması öncesinde şiddetlendi. Öte yandan 80'li yıllardan itibaren ülkedeki en büyük gerilla gücü FARC, suikastların engellenmesi sağlanmazsa silah bırakmayacağını duyurdu.

Brezilya'da milyonlar yolsuzluğa karşı sokağa çıktı

H. Merkezi: Brezilya'nın Brasilia, Sao Paulo ve Rio gibi büyük kentlerinde Devlet Başkanı Dilma Rousseff ve Sosyal Demokrat hükümete karşı kitlesel yürüyüşler düzenlendi. Eylemlerde hükümet partisinin rüşvet ve yolsuzluk konusunda açılan soruşturmaları destekledikleri belirtildi.

Brasilia kentinde yapılan eylem yüz binlerce kişi katıldı. Eylemde, hükümeti rüşvetçi olarak suçlanırken, Dilma'ya istifa çağrısı yapıldı. Sao Paulo kentinde ise yaklaşık bir milyon kişi toplandı. Brezilya 1930'lu yılların ardından tarihin en büyük ekonomik krizini yaşıyor, büyük enflasyon ve sosyal adaletsizlik yaşanıyor.

2. Dünya Kadın Konferansı gerçekleşti

"Kadınlar Dünyanın En Yüksek Dağlarını Tırmanıyor" sloganıyla 13-18 Mart arasında 48 ülkeden toplam 1300 kadının katılımıyla gerçekleşen 2. Dünya Kadın Konferansı Nepal'in başkenti Katmandu'da yapılan yürüyüşle başladı.

Dünya kadınlarının biraraya gelerek mücadeleyi, yaşadıkları sorunları ve perspektiflerini tartıştığı konferansa **Yeni Kadın**, YPJ Komutanı Rengin Rufin Xelef, **NAVDEM**, **SKM**, **COURAGE**, Nepal, **Fas**, Mısır, **Hindistan**, Endonezya, **Filipinler** ve daha birçok ülkeden çok sayıda kadın katıldı.

Yürüyüşün ardından 2. Dünya Kadın Konferansı'nın resmi açılış töreni yapıldı. Açılış konuşması Nepal kadın örgütü **ANWA** adına yapıldı. ANWA temsilcisinin konuşmasının ardından Nepal Parlamentosu Sözcüsü **Ansari Gharlie** bir konuşma yaptı. Bu konferansın dünya kadınlarına güç verdiğini vurgulayan Gharlie, ırkçılık, cinsiyetçilik ve küreselleşmeye karşı güçlü bir kadın hareketine ihtiyaç olduğunu söyledi. Nepal Parlamentosu olarak kadınların eşit haklara sahip olması için anayasal düzlemde çalışmalar yaptıklarını belirten Gharlie, *"Artık Nepal kadınları olarak kız çocukları doğurmaktan onur duyuyoruz"* dedi.

Bin 300 kadının katıldığı konferans programındaki atölye başlıkları olan *"Ekonomik kriz ve kadın"*, *"Cinsellik ve kadın vücuduna bakış açısı"*, *"İşçi kadınlar ve işçi sınıfında, sendikalarda kadının rolü ve mücadelesi"*, *"Kırsal alanda kadının yaşamı ve mücadelesi"*, *"Çevreci kadın hareketi ve doğa için mücadele eden kadınlar"*, *"Dünyada açlık ve fazla üretim"*, *"Yerli halkaların"*

kadınları ve ezilmiş kimliğe sahip kadınların ırkçılığa karşı mücadelesi", *"Genç kadınların yaşamı ve mücadeleye katkıları"*, *"20. yüzyılda sosyalist ülkelerde kadın deneyimleri"*, *"Savaşlarda özgürlük ve bağımsızlık için mücadele eden kadınlar"* ve *"Mülteci kadınların durumu"* 4 gün boyunca tartışıldı.

"Konferans uluslararası bir platforma dönüşmeli"

Konferans sonuç bildirgesinde dünya çapında kadın özgürlük mücadelesinin büyük zorluklar ve görevlerle karşı karşıya olduğu belirtilirken, bütün zorluklara rağmen kadınların maruz bırakıldıkları çifte sömürüye karşı isyan halinde olduğuna dikkat çekildi. Bildirgede devamla şu belirleme yapıldı: *"Bu bağlamda Dünya Kadın Konferansı dünya çapında kadınları ve kadın örgütlenmelerini harekete geçirmede önemli bir role sahiptir. Konferans bütün ülkelerdeki kadın mücadelesine dayanışma geliştirmeli ve böylece emperyalist ve ataerkil yapıları zorlayacak uluslararası bir platforma dönüşmeli."*

3 sayfalık sonuç bildirgesinde kadınların durumu kıtalar ve bölgeler düzeyinde değerlendirilirken, özel yer verilen tek alan Rojava oldu: *"Rojava'nın desteklenmesi özel bir öneme sahiptir. Çünkü bu destek sadece kadınların sömürülmesine ve bastırılmasına karşı geliştirilmedi. Rojava özgürlük ve demokrasi için dünya çapında yürütülen mücadelenin ve kadın özgürlüğünün gerçekleşmesinin odak noktası oldu."*

Konferanstan

"Banu'ya özgürlük" dayanışması!

2. Dünya Kadın Konferansı'na Almanya'dan katılan Yeni Kadın, Yeni Kadın MYK üyesi Dr. Banu Büyükavcı'ya özgürlük talebini dile getirdi.

Almanya, Türkiye, Kürdistan, Nepal, Fas, Mısır, Hindistan, Endonezya, Filipinler ve daha birçok ülkeden çok sayıda kadın örgütü temsilcisi ve aktivistinin katıldığı

Dünya Kadın Konferansında **"Banu'ya özgürlük"**, **"Tüm tutsak devrimcilere özgürlük"** şiarı ile bir kadın dayanışması ve selamı da Nepal'den Münih Zindanları'na yollandı.

T. Kürdistanı'ndaki öz savunma direnişi selamlandı

Berlin: HDK Berlin'in çağrısıyla Almanya'nın başkenti Berlin'de düzenle-

nen bir yürüyüş ile TC devletinin Kürtlere karşı uyguladığı savaş ve katliam politikaları protesto edilerek, Kürt halkının öz savunma direnişleri selamlandı.

Eyleme katılan kitle, Berlin **Alexander Platz**'da biraraya gelerek önce Dışişleri Bakanlığı'na, oradan da **Potsdamer Platz**'a doğru yürüyüşe geçti.

Eyleme **Die Linke**, **ATİF**, **Partizan**, **MLPD**, **ADHK**, **YPG**, **YPJ**, **HDP Berlin**, **DKP**, **ARAB**, **DİDF**, **ANTİFA**, **Jugend Widerstand** gibi yerli ve göçmen birçok örgüt katılımları ile destek verdiler.

Yapılan konuşmalar ve atılan sloganlar ile TC devletinin faşist tavrı lanetlenerek, T. Kürdistanı'ndaki direniş bir kez daha sahiplenildi. Ayrıca Alman Dışişleri Bakanlığı önüne gelindiğinde yapılan kısa süreli oturma eylemi ile Almanya devletinin dış politikası ve

AKP hükümeti ile yapılan kirli pazarlıklar protesto edildi.

Burada konuşma yapan NAVDEM Başkanı **Yüksel Koç**, Sol Parti Milletvekili **Ulla Jelpke**, Kürdistan Dayanışma Komitesi'nden **Nick Brauns** ve **ATİF Berlin**'den bir konuşmacı da Erdoğan ve Merkel'in mülteciler üzerinden geliştirdikleri kirli pazarlıkları kınandı.

Eyleme bitiş noktası olan Potsdamer Platz'a gelindikten sonra sloganlarla eylem sonlandırıldı.

Devrim kitlelerin eseridir -4-

Kitlelerle birlikte yapıp tutuşmak

Kitle faaliyetlerimizde, A/P yöntem ve araçlarımızda genel-geçer söylemlere, kalıpsal yaklaşımlara karşı mücadelenin önemli bir ayağını **politik eğitim** oluşturmaktadır. Genel olarak tüm yazılarımızda sürekli bu noktaya vurgu yapıyoruz, politik seviyenin yükseltilmesi gerekliliğinin altını çiziyoruz. Ancak bunu belirlemek sorunun bir yanını oluşturuyor ve yeterli gelmiyor.

Sorunun biraz daha içine girerek, yanlış mantık ve şekillenişleri açığa çıkarmak gerekiyor. Böyle bakınca kimi yaklaşımlarımızda devrimi yanlış kavrayan toptancı, dogmatik bir mantık görülebiliyor. Düzenin genel özelliklerini teşhirle yetinen bir anlayış olduğunu belirtmiştik genelde. Bu yanlış anlayışı tamamlayan diğer bir yanlış da **tüm sorunların devrimle çözüleceği mantığıyla "toptancı" bir propaganda** yürütülmesidir. Bilinen ifadelerle kitlelerin tüm sorunlarının devrime havale edilmesidir bu. Oysa tarih zincirinin her döneme özgü vazgeçilmez halkaları vardır. Üzerinden atılan her halka tüm zincirin kopması sonucunu doğuracaktır. Devrimin bir yıkım olduğu kadar aynı zamanda bir inşa faaliyeti olduğunu düşünürsek, kitlelerin talep ve sorunlarında, her özgüde çeşitli çözümlerin ortaya konması, dahası bu kazanımların kitlelere nüfuz ettirilmesi gerektiği açıktır. Bahsettiğimiz şey, ekonomist, reformist bir anlayış değildir tabii ki. Tersine her kazanımı ve sisteme kabul ettirilen her reformu, devrim mücadelesinin çıkarlarıyla kopmaz bir şekilde bağlamaktır. Doğal ki, bu, somut talep ve haklar uğruna mücadeleyi, bu amaçla A/P çalışmalarını da zorunlu kılar. Bizim çoğunlukla üzerinden atladığımız ya da çeşitli nedenlerle yeterli özeni göstermediğimiz konulardan birisi budur.

Aynı nedenlerle ortaya başka eksiklikler de çıktığını bilmeliyiz. Eğer saflarımızda kitlelerin sorunlarına karşı, politikaya karşı bir ilgisizlik tespit ediyorsak, faaliyetçilerimizin teşhir faaliyetinde, A/P çalışmalarında da bir **darlık, cansızlık** olması kaçınılmazdır. Bu tamamen faaliyetçilerimizin bilinci ve kavrayışıyla ilgili, onlar için nelerin ihtiyaç olduğu sorunuyla bağlantılıdır. Kitlelerin sorunlarına, ülke gündemlerine ilgisiz bir faaliyetçinin politik teşhirleri, A/P çalışmalarını içerikçe zengin, güncel ve somut bir şekilde yürütebilmesi mümkün müdür? Ya da politikaya ilgisiz bir faaliyetçinin, tek tek sorunları sınıf bilinciyle birleştirilebilmesi, propaganda ve ajitasyonunda yöntem ve araçlarını geliştirebilmesi mümkün müdür? Tabii ki hayır! O halde geldiğimiz nokta tekrar kitlelerin sorunları karşısındaki duruşumuz ve buradan ileri gelen politik niteliğimizdir. Kalinin'in çarpıcı bir şekilde ifade ettiği gibi "*Kitleyi arkanızdan sürüklemek için kitleyle birlikte yapıp tutuşmamız gerekir.*"

Kitle içerisindeki çalışmalar her günkü faaliyetimizdir

Çalışmalarımız içerisinde sıkıntısını yaşadığımız konulardan biri de **belirli günlere ve belirli biçimlere** endekslenmiş çalışmalardır. Çoğu kez belli anma, yıldönümü ve kutlamalara denk düşen, hitap ettiği kitleler bakımından da doğal olarak bir darlığı ifade eden bu çalışmalar; faaliyetçilerin enerjisinin önemli bir bölümünü işgal etmektedir. Burada tartışılan, bu belirli günlere vs. dair çalışmaların yapılıp yapılmaması değildir. Fakat eğer bu çalışmalar faaliyetin "kendisi için" bir çalışmaya dönüşmüşse, asıl kitle çalışmalarına kıyasla hâkim bir pozisyona gelmişse bunun sorgulanması gerekmektedir.

Ama bilinir ki, bu ancak kitlelerin o gün ve tarihlerle nasıl bir ilişkisinin kurulduğu, onları ne kadar sahiplendiğiyle ilgilidir. Yine içeriği hangi zaman dilimine ait olursa olsun, bu çalışmaların güncelle bağının ne kadar kurulabildiğiyle ilgilidir. Bunlar olmadığında, sınıf mücadelesinin, onun içerisinde bizim artık gelenekselleşmiş ve "doğal" çalışmalarımız dahi yer yer "sorun" olarak karşımıza çıkabilecektir. Sonuçta, günümüz özgülünde sınırlı bir örgütsel güç üzerinde konuşuyor ve bu gücün enerjisini en verimli şekilde kullanabilmeyi tartışıyoruz. Tüm çalışmalarımızda bu sorgulayıcılığı işletmediğimizde, hep vurgulandığı gibi, doğrunun zamanla yanlışla evrilmesi olasıdır. Faaliyetimizin amacına ilişkin ister kavrayış eksikliğinden ister zorunluluklardan kaynaklı olsun, eğer bir darlaşma ya da statüko fark ediyorsak, değiştirilmediğinde bunun bir bilinç kayması yaratacağı da bilinmelidir. Bunun devamı yetinmecilik, kanıksama ve benzer yanlış şekillenmelerin kaçınılmaz olarak tüm bünyeye hâkim hale gelmesi olacaktır. Kalaşnikov'un ifade ettiği gibi "*kitleler arasında, ajitasyon çalışması, kampanyadan kampanyaya, bir önemli tarihten bir başkasına yapıpveren bir iş değildir.*"

Burada tekrar hatırlatılması gereken bir nokta var. Kitle faaliyetleri ya da politik teşhirler, A/P ve örgütlenme çalışmaları bizim "her günkü faaliyetimiz" olmak zorundadır. Doğal ki tüm pratiklerimiz buna göre şekillenmelidir. Lenin'in deyişiyle komünistler; "*Her zaman yığınlarla çalışmalı ve yığınlar üzerindeki etkiyi derinleştirmeli ve genişletmelidir. Bu olmazsa bir sosyal demokrat da sosyal demokrat değildir. Hiçbir örgüt hiçbir grup hiçbir çevre bu çalışmayı sürekli ve düzenli olarak yürütmezse sosyal demokrat örgüt sayılmaz.*" Demek ki, gerçek bir komünist örgüt olmanın temel kıstaslarından biri, yığınlar üzerindeki "sürekli ve düzenli" kitle çalışmalarımızdır. Hangi nedenle olursa olsun bu başarılamıyorsa, sorgulamanın teori ve pratiğimiz arasındaki çelişki üzerinde odaklanacağı açıktır. Bu, ideolojik bir sorundur aynı za-

manda. Varlığı, kitlelerin gücünü örgütlemek ve onu daha ileriye, devrime kanalize etmekle anlam bulan komünistlerin, bu amaçtan kopuk her türlü yaşamı onların ideolojik bir krizidir de. Soyut düşüncede, teorik bir söylemde değil, yaşamın kendinde, kitlelerle komünistleri ayıran somut bir gerçektir bu kriz.

O halde sorunumuzun önemli bir parçasını, kitle çalışmalarını her günkü faaliyet olarak örgütleyememekte görmek yerinde olacaktır. Çoğu kez "örgütsel" koşturmaya, sabit ve statik çalışmalar dışında kitle çalışmalarına sınırlı bir zaman, kadro ve olanak aktarıyorsak, tüm gerekli görünümlerine karşın varolan "örgütsel" çalışmalarımızı da gözden geçirmemiz gerekir. Acaba bunlardan ne kadarı, Lenin'in temel kıstaslardan biri olarak koyduğu "sürekli ve düzenli" kitle çalışmalarımızdan daha önemlidir? Ne kadarı vazgeçilmez ya da politik hedeflerimizle kopmaz bir ilişki içindedir. Açık ki, kitle çalışmaları "diğer çalışmalardan" arta kalan zaman, kadro ve olanaklar ölçüsünde yürütülecek bir çalışma değildir. Tersine tüm "diğer çalışmaların" bir şekilde ona bağlanacağı, onun gelişimine hizmet edeceği temel çalışmalarımızdır. Eğer kendimizce tüm çalışmaların bu zincirini kurmuş, gerçekliklerini ortaya koymuş ama sonuçta yine asıl kitle çalışmalarından geri kaldığımızı tespit etmişsek, somuta bakmak dışında bir yol kalmamıştır. Somutta hangi çalışmanın bize ne kazandırdığı veya yapılamayanların ne kaybettiği ortaya konulabildiğinde hangi tür çalışmaların gerçekten ihtiyaca yanıt verdiği anlaşılacaktır.

Faaliyetimizin ağırlık merkezi kitle çalışmaları olmalıdır...

Bir gerilla alanında lojistik, üslenim, depo ve eğitim faaliyetleri tüm faaliyetlerin büyük bir kısmını kaplıyorsa, bu, kısa süreli bir zorunluluk değil sürece damgasını vuran bir durumsa, orada bir sorun vardır. Bir gençlik faaliyet alanında randevular, pankart, yazılama, molototof vb. çalışmalar faaliyetin büyük bir kısmını kaplıyorsa yine -istisnai zorunluluklar dışında- orada da bir sorun vardır. Benzer içerikte örnekleri demokratik alanlar, sendikal faaliyetler, semtler, yerel faaliyetler ve diğer tüm çalışmalar için de sıralayabilir, temel bir sorunu tespit edebiliriz. O sorun, kitle çalışmalarının tüm faaliyet içerisinde ağırlıklı bir bölümü oluşturması gereken tam tersinin olmasıdır.

Mao, silahlı mücadele içerisinde dahi, tamamen askeri faaliyetlerin, tüm faaliyetlerin ancak yüzde 5'lik bir bölümünü oluşturduğunu belirtmişti. Tabii ki bu yüzde 5'lik askeri faaliyetin dışında kitle çalışmalarına zemin hazırlayan birçok örgütsel çalışma ve görev bulunur. Fakat her halükarda kitle çalışmaları, faaliyetin esasını oluşturmak durumundadır.

Kendince bir mantıkla bazı teknik ve askeri çalışmalar dışında tüm faaliyetlerimizi bir şekilde, kitle çalışmamız

veya onunla ilişkili çalışmalar olarak tanımlayabiliriz. Gerçekte amaçladığımız da budur. Tüm çalışmalarımıza bu niteliği kazandırmak isteriz. Ancak şu anki gerçeklikle böyle bir genellemede bulunmak, gerçeğin yerine temennileri koymak olacaktır. Bunu bir hedef veya eğitim malzemesi olarak değerlendirebiliriz. Fakat gerçekmiş gibi belirleyemeyiz. Çünkü o zaman bu yöntem gerçek sorunların üzerini örtmenin bir aracı olma işlevini de kazanacaktır. Bu nedenle, özellikle de bugün kitle çalışmaları genellenmemeli, tam tersine elden geldiğince somutlanmalı, bunun öznelere, araç ve yöntemleri açık bir şekilde tanımlanmalıdır.

Şu an üzerinde durduğumuz konu politik teşhirler, A/P ve örgütlenme çalışmalarımızdır. Bunu tekrar hatırlayarak objektif engellerden öte, bu konuda yanlış şekillenişlerin bir sonucu olarak **kitle çalışmalarında yer alması gereken asıl yoldaşlarımızın "örgütsel koşturmaya" içinde hapsolmalarını eleştirmemiz gerekmektedir.** Bu yanlışlara dönük Mao'nun aşağıdaki ifadeleriyle önemli bir vurguya yer verelim.

"*Biz komünistler, her konuda kitlelerle kaynaşmasını bilmeliyiz. Parti üyelerimiz bütün ömürlerini dört duvar arasında geçirir, dünya ile hiçbir zaman yüz yüze gelmez ve fırtınaları göze almazlarsa, Çin halkına ne yararları olur? Hiçbir yararları olmaz ve bizim böyle Parti üyelerine ihtiyacımız yoktur. Biz komünistler, dünyayla kitle mücadelesinin büyük dünyasıyla yüz yüze gelmeli; fırtınaları, kitle mücadelesinin olağanüstü fırtınalarını göze almalıyız...*"(*)

Öyleyse kitlelerin devrimci çıkarlarından bağımsız bir kolektif çıkarları olamayacağı gibi kitle içindeki mücadele ve çalışmalardan bağımsız bir faaliyetçi de olamaz. **(Devam edecek)**
* **Seçme Eserler, Cilt:3, Mao**

Kavgada Ölümsüzleşenler

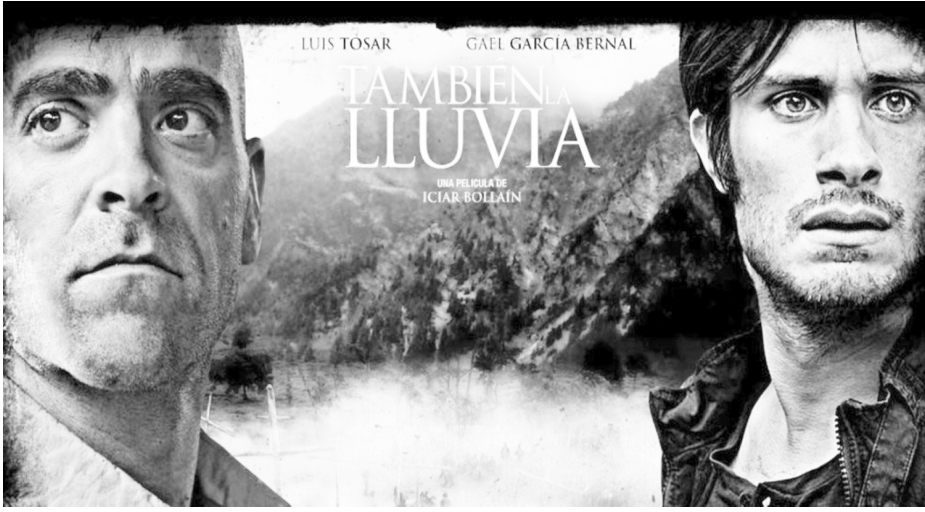
Emin Uğurlu: Proletarya Partisi safalarında mücadele yürütürken 27 Mart 1982 tarihinde Almanya'da geçirdiği trafik kazası sonucu ölümsüzleşti.

Veysel Yıldız: 12 Eylül AFC dönemini yaşayan ama devrimle bağlarını asla koparmayan Yıldız, 28 Mart 1982'de Malatya'da gözaltına alındı. Gördüğü yoğun işkencelere karşı ser verip sır vermeme geleneğini yükselten Yıldız, 31 Mart 1982'de katledildi.

Kızıldere Katliamı

30 Mart 1972'de Tokat'ın Niksar ilçesinin Kızıldere köyünde, THKKP-C ve THKO lider ve kadroları Mahir Çayan ve Sabahattin Kurt, Nihat Yılmaz, Saffet Alp, Sinan Özdoğan, Ertan Saruhan, Hüdaî Arıkan, Ahmet Atasoy, Ömer Ayna, Cihan Alptekin 12 Mart faşist cuntası tarafından katledildi.

YAĞMURU BİLE...

Doğada yaşamsal zincirin en gerekli ve belirleyici unsuru elbette sudur. Su tüketmeden belki üç-beş-on gün dayanabiliriz, fakat sonrasında yaşamımız çaresiz bir biçimde sona erecektir. Subaşlarının ejderhalar tarafından tutulduğu ve su kullanımının bedel ödeyerek mümkün olduğu eski zaman masalları vardır, hatırlarsınız. Masal bu ya, bir kahraman çıkagelir ve keskin kılıcıyla ejderhayı öldürür. Subaşlarında bugün de ejderhalar var, ama masallardaki kahraman yok. Yalnız ve yalnız halk var. O halde susuzluğa katlanıp ölümün gelip kapıyı çalmasındansa var olanı tekrar elde etmek; onun kimsenin özel mülkiyeti altına giremeyeceğini ortaya koymak için mücadele edip isyan başlatmak, kıvılcımdan yangın çıkarmak zorunluluktur.

Ya susuzluktan kıvranıp ölüme razı olunacak ya da direnerek (ve bu uğurda belki ölecek!) kazanılacak. Mesele, hak-

kımız olanı almak için mücadele etmektir. Su ne devletin tekelinde olması gereken bir yaşamsal kaynak, ne de tekeller için bir kârlılık alanıdır. Su bütün bir insanlığın ortak kullanımına aittir ve parayla satılamaz.

En iyimser rakamlarla 50-100-200 yıl daha yetecek düzeyde temiz ve sağlıklı su kaynağı vardır ve bu kaynaklar hızla tükenmektedir. Var olanlar ise bilindiği gibi devlet tarafından el konularak özelleştirilmiş, sermayeye peşkeş çekilmiştir. Bugün dünyanın hemen her yerinde su ticari bir metadır. Emperyalist sermaye ve onun uşağı kompradorlar bu yaşamsal sıvıdan yüksek kâr elde etmektedir. Filmimiz su kaynaklarını tutmuş ejderhalar ve su için mücadele eden yoksul halkın hikayesi hakkındadır.

Filmimizi tanıtmaya geçebiliriz. İdealist bir yönetmen tarafından Kristof Kolomb'un Hıristiyan kimliği üzerindeki

örtüyü çekip gerçekliğini ortaya koymak için bir Kolomb filmi yapmak üzere Bolivya topraklarında, uygun doğa koşullarında çalışma başlatır, filmin yapımcısı olan Costa, maliyeti düşürmek için seçmiştir Bolivya'yı. Çünkü ucuza çalıştırdığı figüranlar yerli Bolivya halkıdır. Bu paragöz yapımcı her yola başvurmakta bir çekince de duymaz. Ne "tesadüftür" ki, ortaya çıkarmak istediği Kristof Kolomb da aynı niteliklere sahiptir.

Her şey hazır hale gelmiş, provalar, sahne çekimleri başlamıştır. Bir yandan bu gelişmeleri izleyiciye sunarken ilerleyen dakikalarda ise filmin merkezine oturacak başka gelişmelere tanık oluruz. Bu, su hakkı için yerli halkın başlattığı direniştir.

Bolivya devleti ücretsiz olan suyu özelleştirme kapsamına alarak uluslararası bir tekele sattığı için yoksul, ezilen yerli halkın sudan mahrum kalmasına yol açacaktır. Bu tekelin yaptığı ilk iş var olan şebeke hatlarının vanalarını kapatmak olmuştur. Yerli halk ise, kesilen su hatlarını mahallelerine tekrardan ulaştırmak için kanallar açmaya çalışır, suyu özgürleştirmeye girişirler, fakat karşılığında sürekli güvenlik güçlerini bulurlar.

En doğal hak, yaşamsal ihtiyaç halktan zoraki alınmış, paraya bağlanmıştır. Burada bizim dikkatimizi çeken bir başka nokta ise direnişteki genç-yaşlı kadınların öncü rol oynamasıdır. Nöbet tutmaktan, kanal için kazma-kürek sallamaya, güvenlik güçlerine karşı direnmeye kadar her yerde kadınları görmek mümkündür. Yerel bir talep, küçük çaplı bir direniştir ilk anda görülen, fakat içine iyice girdiğimizde su hakkı için ya-

pılan halk toplantılarının, nasıl tepki gösterileceğine yönelik fikir alışverişinin dikkate değer olduğuna tanık olacağız. İşte buralardan boy veriyor; küçük bir topluluğun koca bir tekele karşı mücadelesinin, büyüyerek devasa alevler haline gelen isyanı. Kıvılcım yangına dönüşmüştür. Düzenlenen protesto gösterileri, atılan sloganların her biri haklı mücadelenin vermiş olduğu onuru yansıtıyor. Buna karşın devlet gözaltı, tutuklama, yaralama ve katletme yoluna başvuruyor. Günlerce, haftalarca sokaklar bu isyanla yankılanmıştır. Ve emperyalist tekel yüksek paralar karşılığı satın aldığı şebeke su hattı anlaşmasını iptal eder. Halkın mücadelesi zaferle sonuçlanmıştır.

Filmimiz görselliğiyle dikkat çekmesinin yanında, yerli halktan oyuncuların rol alması ve özellikle kadınların kimi anlarda öne çıkartılmasıyla kayda değer yönler barındırıyor. Yaşadığımız topraklarda özelleştirmelerin, HES'lerin, madenlerin yaşam alanlarımızı ne denli cehenneme çevirdiğini biliyoruz. Bu yönüyle film, sermayenin her yerde doğaya ve halka düşman olduğunun görülmesi açısından da dikkate değerdir. Tabii halkın kazanmak için direnmekten başka yolunun olmadığını da...

Film kahramanlarından olan yerli Bolivyalı "Hiçbir şey kolay elde edilmiyor, bedel ödemek kaçınılmaz oluyor" mealindeki repliği üzerine daha fazla söylemeye gerek olmadığı ve filmin izlenmesinin faydalı olacağı kanısındayız.

Adı: Yağmuru Bile

Yönetmen: İciar Bollain

Yapım: 2010

(Bir ÖG okuru)

"Ülkenin bölünme fobisi" revaçta; bu defa Füsun Demirel hedefte!

Türkiye'de ötekinin hakkını araması ya da kendine ait olanı dillendirmesi baskı, ölüm hatta daha da ileriye giderek vahşet ötesi katliamlarla karşılaşılıyor; "Çocuklar ölmesin" cümlesinin bile "ülkeyi bölme fobisi" oluşturduğu bir süreçten geçiyoruz.

"Çocuklar ölmesin maça da gelsin", "Bu suça ortak olmayacağız" diyenler; insana ait olanları savunmaktan vazgeçmeyenler, katliamlara ve baskılara karşı direnenlerin yanında olduklarını belirtirken devlet buna karşı TV, gazete ve sosyal medya üzerinden linç kampanyaları başlatarak kin ve nefret üretiyor.

Son olarak oyuncu **Füsun Demirel**, 13 Mart Pazar günü yayımlanan röportajında "Oynamak istediğiniz bir rol kaldı mı?" sorusuna, "Çok var. Mesela o dağlardaki gerilla kızları oynamayı çok istedim. Belki bir gerilla annesi olurum artık ya da anneannesi. Kadınların özgürleşmesi adına çalışmak ve üretmek istiyorum. Bütün bir hayatımı buna adanmış. Ölene kadar da devam edeceğim. Her şeye rağmen inadına kahkaha!" yanıtını vermişti. Füsun Demirel'in bu yanıtının ardından burjuva medya iş başı

yaparak "Füsun Demirel'den tartışılacak gerilla sözleri", "Provokatör Füsun Demirel'e büyük şok", "Füsun Demirel'e şok! Diziden kovuldu!", "ATV Füsun Demirel'i gönderdi" gibi onlarca başlıkla hedef gösterdi. Bir tiyatro, sinema oyuncusu Demirel'in de dediği gibi "zorlayıcı rolleri oynamak" hedefleri içerisindedir. Füsun Demirel, bunu çok doğal bir şekilde ifade etmesine rağmen toplumun "Ya bendensin, ya değilsin" tavrı ile zehirlenmesi, ötekileştirilmeye çalışması sanatın da, sanatçının da şekillendirilmeye çalışmasından başka bir şey değildir.

Tüm bu linç kampanyası sonrasında sosyal medya üzerinden açıklama yapan Füsun Demirel, "Röportajda da gayet net bir şekilde ifade ettiğim gibi; uzun yıllardır bu topraklarda akıtılan kanı destekleyen, körükleyen her kesime eleştiri vardır. Yaşanan bu vahşeti görmezden gelmenin imkânı yoktur. Ölen her erkek, kadın, çocuk, asker, polis, sivil halk vs demeden hepsi bizim insanımızdır. Bu acıyı çok derinden hissediyorum" dedi.

Demirel, "Benim için herhangi bir

gerilla kadın rolü, aynı zamanda özgürleşen, kendini ifade eden, hayati için mücadele eden, üreten bir kadının tasviridir. Bu her zaman eline silah alıp dağa çıkan bir kadın gerilla olmak zorunda değildir. Bu özgürleşen kadının savunmasını yapmaya devam edeceğim. Bu sebeptendir ki röportajda her şeye rağmen inadına kahkaha deyip, özgür insanın vurgusunu yapmayı amaçladım. Hayatım boyunca ezilenlerin yanında, ezenlerin karşısında olmaya çalıştım. Yoz düşüncelerden arınmaya ve her zaman daha özgür, daha eşit, çocuklarımıza bırakacağımız daha güzel bir dünyanın hayaliyle çalıştım. Bu yüzden insanı, doğayı, hayvanın yaşamını odak noktasına alan her mücadelenin yanında oldum... Röportajda anlatmaya çalıştığım şey tümüyle buydu ve düşüncelerimin savunmasını yapmaya mecbur kaldığım için derin üzüntü içerisindeyim" açıklamasında bulundu.

Muhafif hiçbir kesimi kaldıramayan AKP ve ayrık otu medyası, gerçekleri çarpıtmada elinden geleni yaparken halkın sanatçıları, oyuncularını, şairleri, aka-

demisyenleri ve edebiyatçıları doğruyu söylemekten ve doğrulardan yana tavır almaktan vazgeçmeyeceklerini duruşlarıyla her defasında açıkça ortaya koymaktadır. Ki Füsun Demirel de, yıllar öncesinde, 1991'de devlet şiddetinin en yoğun yaşandığı dönemde Türkiye'de ilk defa çekilen Kürtçe filmde rol alarak safının ezilenden yana olduğunu oyunculuğuyla ispatlamıştı.

Aydoğan: “Ortadoğu’da değişen dengeler Türkiye’yi de etkileyecektir”

Amed: TC devleti Kürt halkına yönelik uyguladığı imha ve katliam politikalarının yanı sıra siyasi soykırım operasyonlarına da devam etmekte. HDP’nin kapatılma tartışmaları, akademisyenlerin tutuklanması, avukatların yapılan baskınlar ile evlerinden alınarak tutuklanması, her gün yaşanan ev baskınları ile siyasi soykırım operasyonlarına devam eden devlet, muhalif her kesimi bastırma çalışmalarını sürdürüyor.

Devletin halka yönelik topyekun saldırılarını değerlendirmesi için HDP Diyarbakır Milletvekili **Nursel Aydoğan** ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

“Bu bir diz çöktürme politikasıdır”

1 Kasım seçimlerini, HDP’ye; devrimci, demokrat ve yurtsever kurumlara yönelik saldırıların start verildiği gün olarak değerlendiren Aydoğan, “Farklı kültürlerin, inançların, kimliklerin bulunduğu böylesine güçlü bir partiyi yok etmelerinin ve iktidara giden yolu ‘temizlemelerinin’ tek yolunun Kürt sorununu tekrar başlatmaktan geçtiğini iyi biliyorlardı ve nitekim de öyle yaptılar. Bu bir diz çöktürme politikasıdır. Asla ama asla diz çökmeyeceğiz” dedi. Devletin yaptığı operasyon, gözaltı, tutuklama, infaz ve ablukalarla insanları sindirmeye çalıştığını; özgürlük mücadelesinden alıkoymaya çalıştığını vurgulayan Aydoğan, provokasyonlardan sonuç alamayan hükümetin Kürt sorununu tamamen reddettiğini ve bitirmeye yönelik hamleler yaptığını belirtti.

“Baskılar, gözaltılar, tutuklamalar ve ablukalarla Newroz’u karşılıyoruz”

Belirli bölgelerde özyönetim ilan edilmesinin ardından belediye eşbaşkanlarının tutuklandığını ve haklarında yıllara varan cezalar istenildiğini hatırlatan Aydoğan şunlara dikkat çekti: “Halk yapılan bu saldırılar sonucu öz savunmaya gitmiş ve hendek direnişini başlatmıştır. Devlet özyönetim ilan edilen bölgelerde operasyon değil, ciddi bir katliam yani şehir savaşı baş-

latmıştır ve sürdürmektedir. Bu saldırıların üzerine çok sayıda sivil halk ve özyönetim direnişine katılan gençlerimiz hayatını kaybetti. Bununla da sınırlı kalmadı birçok irtibat büromuz basıldı, belediye eşbaşkanlarımız gözaltına alındı ya da tutuklandı. Geçtiğimiz günlerde barış için imza atan akademisyenlerimiz, avukatlar evlerinden alınarak tutuklandılar. Her gece onlarca eve özyönetim direnişlerine bir şekilde destek verdiği için baskın düzenleniyor ve darp edilerek gözaltına alınıyor insanlar. Dünya tarihine geçecek keyfi uygulamalardır bunlar.”

“Özgürlük mücadelesi veren tüm kesimlerin sesi kısılmaya çalışılıyor”

Devletin bu saldırı biçimlerini daha öncesinde de uyguladığının ancak gelinen aşamadan da anlaşılacağı gibi hiçbir sonuç alamadığının altını çizen Aydoğan, “Bu saldırılarla devlet bireyleri, tüzel kişilikleri, kurumları, örgütleri bir bütün mücadeleden uzak tutacağını düşünüyor. Karşımızda sadece Kürt halkını yok etmeye hazır bir güç yok! Karşımızda kendinden olmayan tüm kesimleri yok etmek için kodlanmış faşizan bir yapı var. Ve bu yapıyla mücadele etmek güç, kararlılık ve irade istiyor.

Bu saldırılar daha önceden de gerçekleşmişti. Halk nasıl ki o süreçlerden dostlarıyla, Türkiye devrimci güçleriyle birlikte ve mücadele ederek çıktıysa bu süreçten de öyle çıkacağına inanıyorum” dedi.

“Gelinen süreç AKP’nin varmak istediği süreçtir”

İnsanların en demokratik hakkı olan basın açıklamalarına dahi “vedalaşarak” katıldığını vurgulayan Aydoğan, “Gelinen süreç AKP iktidarının varmak istediği süreçtir. Halk kuşkusuz yarına güvenle bakmadığı için bu şekilde hareket ediyor; mücadeleden geri durmak istemiyor. Kişilerin bu tavrı düşüncelerinden ve devlete olan tutumlarından taviz verdiği anlamına gelmez! Örneğin Amed’de her demokratik eylemde 2-3 kişi hayatını kaybediyor. Ancak buna rağmen halk sokaklarda olmaktan ve hak arama mücadelesinden vaz geçmiyor. Tam tersine sokakları doldurarak bu saldırılara karşılık veriyor” dedi.

“Tüm bu saldırılar içerisinde 2016 Newroz’unu karşılıyoruz”

Tüm illerde Newroz kutlamalarına getirilen yasağın da bu saldırıların bir parçası olduğuna dikkat çeken Aydoğan, halkın getirilen yasaklara inat Newroz’u layıkıyla kutlayacağını belirtti. Newroz’un yasaklanamayaca-

ğına, vurgu yapan Aydoğan, “Newroz Kürt halkının isyan günüdür, bahardır; direnmektir; güzel günlerin müjdecisidir. Hangi çiçeğin açmasına engel olabildiler ki Newroz kutlamalarına engel olabilsinler” dedi.

“Ortadoğu’da değişen dengeler bu saldırıları boşa çıkaracaktır”

HDP milletvekillerinin dokunulmazlığının kaldırılmaya çalışıldığını vurgulayan Aydoğan, “Kaldırılacaksa tüm milletvekillerinin dokunulmazlığı kaldırılmalıdır, sadece HDP milletvekillerinin değil. Biz bunu kabul etmedik ve etmeyeceğiz de” dedi. Hükümetin kaos ortamından faydalanarak HDP’yi baraj altında bırakmaya çalıştığını bildiren Aydoğan, “Yapılacak olası bir erken seçimle HDP baraj altında bırakılmak isteniliyor. Ancak buna güçleri yetmeyecek. Sonuçta Ortadoğu’da önemli gelişmeler var. Suriye yeniden şekilleniyor, biçimleniyor. Demokratik Suriye Federasyonu ilan edildi. Artık demokratik bir Suriye olacak. Demokratik bir Suriye’de Kürtler federatif bir şekilde kendilerini yönetecekler. Hiç kuşkusuz yanbaşımda değişen bu dengeler Türkiye’yi de olumlu bir şekilde etkileyecek. 2016, Türkiye’de direnenlerin ve mücadele edenlerin kazandığı, zulmedenlerin ise kaybettiği bir yıl olacak” ifadelerini kullandı.

“Farklı kültürlerin, inançların, kimliklerin bulunduğu böylesine güçlü bir partiyi yok etmelerinin ve iktidara giden yolu ‘temizlemelerinin’ tek yolunun Kürt sorununu tekrar başlatmaktan geçtiğini iyi biliyorlardı ve nitekim de öyle yaptılar. Bu bir diz çöktürme politikasıdır. Asla ama asla diz çökmeyeceğiz”

Tek tek ya da onar onar... Alışmıyoruz, alışmayacağız!

AKP Adana, Mersin, Amed, Suroç, Ankara, Sultanahmet ve İstiklal'de bombalarla yaşamaya alışmamızı istiyor. Bunlardan en sonuncusu 19 Mart günü İstanbul'da İstiklal Caddesi'nde gerçekleşen ve 5 kişinin katledilmesi ve onlarca kişinin yaralanmasıyla sonuçlanan DAİŞ saldırısı oldu.

İstiklal Caddesi'ni kana bulayan canlı bombanın ilk olarak Savaş Yıldız olduğu söylendi. DAİŞ'li Yıldız, 18 Mayıs 2015'te Adana ve Mersin'deki HDP il binalarına yönelik bombalı saldırının da failiydi. Bu canlı bomba hakkında BirGün gazetesi 2015 yılında manşetten haber yapmış ve kimlik bilgilerini duyurmuştu. Bu habere göre Emniyet Genel Müdürlüğü'nün listesinde yer alan DAİŞ üyesi 5 canlı bomba şüphelisinin yeşil kartları SGK sisteminde hala aktifti. (Savaş Yıldız dışındaki diğer canlı bombalar şu şekilde: Mehmet Işık, Mahmut Gazi Tatar, Ersel Ocak, Kasım Dere ve Kadir Gözükara) Ancak AKP'den alınan cevap "Kendilerini patlatmadan tutuklayamayız" olmuştu! Ve öyle de yapmıştı. Suroç Katliamı'nın ardından açıklanan 20 kişilik "canlı bomba" listesinde yer alan ve İstiklal'deki saldırını faili Mehmet Öztürk'ü tutuklamayan devlet, ölümünden sonra babası ve kardeşini gözaltına aldı.

Bu katliamın ardından devlet ve DAİŞ ortaklığında gerçekleşen her katliamda olduğu gibi yayın yasakları gündeme geldi. Ama bu yayın yasakları her seferinde daha hızlı oldu. 10 Ekim'de yayın yasağı 1 gün sonra getirilse de bu süre kısaldı ve İstiklal katliamında bu süre 1 saate indi. AKP'ye yedeklenen çamur medyadan bilgi almakta zorlananların başvuru adresi olan facebook ve twitter gibi sosyal medya kanallarına girilemez oldu. Adı konulmamış yasaktı bu.

Gezi İsyanı öncesi ve özellikle isyandan bu yana devletin rahatsızlığını açıktan dile getirdiği yer olan İstiklal Caddesi'ndeki bu patlama can kaybından öte psikolojik bir savaşın da göstergesidir. Halkı evine kapatan, sokağı tehlikeli ilan eden bu yaklaşımın "alıştırmak" istediği, kendi faşizmi karşısında sessiz kalınmasıdır. Ancak alışmayacağız, alışmayın! Ama tek tek ama onar onar ama yüzer yüzer... Faşizme, faşizmin halkımıza reva gördüklerine... Ama hepsine... Kürdüne, Alevisine, kadına, LGBTİ' sine, çocuğuna, hayvanına... Alışmayacağız!

Çünkü bizi parçalar, ayırır ve birbirimize yapılan karşı "alıştırır" ve "sus payı" ile "susturursa" o zaman burnumuzun dibinde top patlasa, kolumuz koparsalar, etimizi çekseler... Buna bile alışırız! Ki zaten de öyle oluyor! Faşizmin paletine, kimyasalına, kurşunlarına alışmayın, Sür'a, Cizir'e, Wan'a, Nisebin'e, Gever'e, Silopiya'a, İdil'e... Abluka ve katliamlara alışmayın! Alışmayalım! (**Bir Partizan okuru**)

Ankara saldırısını TAK üstlendi

H. Merkezi: 13 Mart günü akşam saatlerinde Ankara Kızılay Meydanı'nda bir bombalı bir saldırı meydana geldi. Saldırıda 35 kişi yaşamını yitirirken 125 kişi de yaralandı. Yapılan saldırıyı **TAK** üstlendi. TAK internet sitesinde yaptığı açıklamada, patlamanın **Doğa Jıyan (Seher Çağla Demir)** tarafından yapıldığını duyurarak hedefin aslında çevik kuvvet noktası olduğu söyledi.

TAK açıklamasında "*Birimimiz, Cizre'de Soykırımcı AKP hükümetinden radikal devrimci çizgide hesap sormak adına, faşizmin ve barbarlığın kalesi olan Ankara'da devletin güçlerini hedeflemiştir. Ancak birimiz hedefine yöneldiğinde yapılan polis müdahalesi sivil kayıpların da olmasına yol açmıştır. Bu sebeple kirliliğin sorumlu ve yürütücülerıyla hiçbir bağı bulunmayan sivil kayıplardan dolayı üzüntümüzü belirtiyoruz.*" dedi.

Yasak ve katliam karşısında tarafımız belli!

H. Merkezi: Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan yine muhtarlarla yaptığı toplantıda "terör kavramının genişlemesi" gerektiğini belirterek "Ya bizden yanassınız ya da terörden" diyerek kendisine yedeklenmeyen herkesi hedef gösterdi. Zaten Erdoğan'ın bu açıklamayı yaptığı sırada akademisyenlere, öğrencilere, avukatlara, HDP'lilere, DBP'lilere, devrimci, demokrat kurumlara dönük yasaklanan Newroz öncesi operasyonlar yapılmaya başlanmıştı bile. Bu gözaltı ve tutuklama furcasından Özgür Gelecek ve YDG okurları da nasibini aldı. Dersim, İstanbul ve Aydın'da yapılan baskın ve polis saldırılarında onlarca kişi gözaltına alındı ve 5 Özgür Gelecek okuru ile 1 YDG'li tutuklandı.

Dersim'de büromuza ve okurlarımızın evine baskın

17 Mart günü Özgür Gelecek irtibat bürosuna sabah saat 05.00 sularında kapısı koçbaşı ile kırılarak baskın yapıldı ve büro talan edildi. Özellikle üzerinde İbrahim Kaypakkaya'nın resminin olduğu malzemeleri alan polis; Newroz pankartlarına, YDG-YDK ve Partizan flamarına ve çeşitli yayınlara el koydu. Bu baskınla eşzamanlı olarak Dersim'in Merkez ile Pertek ilçeleri ve Elazığ'da Özgür Gelecek ve YDG okurlarının evlerine de baskın yapıldı. Bu baskınlar sonucu gözaltına alınan 8 kişiden 5'i çıkarıldıkları mahkemede tutuklandı. Tutuklanan Özgür Gelecek okurlarının isimleri şu şekilde: **Önder Ergen, Ahmet Elma, İlky Cem Işık, Erdal İnsel, Ali Kuş.**

18 Mart günü merkezde Partizan ve YDG okurları ajitasyonlar eşliğinde yaygın bir şekilde Özgür Gelecek dağıtımını yaptı. Operasyon ve tutuklamalar teşhir edilerek, devletin saldırıları karşısında dayanışmayı büyütme çağrısında bulunuldu.

Katliamlara karşı çıkan YDG'lilere polis terörü

İstanbul: Ümraniye Katliamı'nın 21. yılında, 15 Mart günü, 1 Mayıs Mahallesi'nde Ataşehir Pir Sultan Abdal Kültür Derneği ve Cemevi'nde verilen yemeğin ardından yürüyüş gerçekleştirildi. YDK, YDG, Partizan'ın olduğu birçok kurumun katıldığı bu eylemde kitle 30 Ağustos İlköğretim Okulu önünde anma gerçekleştirdi.

Anmanın ardından TKP/ML ve TMLGB militanları katliamlara karşı bir eylem gerçekleştirdi. Akrep ve TOMA ile eyleme saldıran polis tazyikli su ve az bombaları ile kitleye saldırdı. Molotof kokteylleri ile polise karşılık veren militanlar ara sokaklara çekildi. Mahalleyi terörize eden polis ise saldırısını sürdürdü. Bu sırada 3 ESP'li ve **Taylan Turunç** isimli bir YDG'li işkence edilerek gözaltına alındı. İşkence karakolda da devam ederken ESP'liler serbest bırakıldı, Turunç ise tutuklanarak **Maltepe L Tipi Hapishane**'ye gönderildi.

Aydın'da HDP ve Özgür Gelecek okurlarına gözaltı

Aydın'ın Efeler, Germencik, Söke, Kuşadası ve Didim ilçelerinde 16 Mart günü HDP yöneticileri ve Özgür Gelecek okurlarının da aralarında olduğu 20'nin üzerinde kişi evlerine baskın yapılarak gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar ifadelerinin ardından serbest bırakıldı.

Okurlarımıza polisten "Devlet biziz" işkencesi

Didim'de 15 Mart günü YDG'nin "**Abluka ve yasaklar değil direniş kazanacak**" şiarlı kampanya çalışmasının afişlerini yapan YDG ve Özgür Gelecek okurları polis tarafından darp edilerek gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar karakolda ifade vermeyi kabul etmediği için bir gün bekletilerek savcılıkta verdikleri ifadelerinin ardından serbest bırakıldı.

Polisin aracı üzerlerine sürdüğünü, cinsiyetçi küfür, hakaretlere maruz kaldıklarını ve darp edilerek gözaltına alındıklarını belirten okurlar, polisin kendilerine silah çektiğini dile getirdi. TMSH polisleri tarafından İlçe Emniyet binasına götürülen gençlere duvara dönerek diz çökmeleri istendi, istenileni yapmayan gençler işkence yapılarak yere yatırıldı. Polis "Devlet biziz buradan kurtulamazsınız sizi öldürürüz" diyerek tehdit etti. Gözaltı süreci boyunca HDP, Özgür Gelecek okurları ve

birçok kurum adliye önüne gelerek destek verdi.

"Newroz yasaklarını tanımıyor, katliamlara sessiz kalmıyoruz"

İstanbul'da Newroz'un yasaklanmasının ardından Newroz çağrılarını sürdüren Partizan okurlarının çalışmaları polis tarafından engellenmeye çalışıldı. 18 Mart günü **Esenyalı**'da gerçekleştirilmek istenen Newroz etkinliğine saldıran polis, alanda etkinlik için hazırlık yapan Özgür gelecek okurlarını darp edilip, ters kelepçe yapılarak gözaltına aldı. Götürüldükleri karakolda kendilerine ajanlık dayatması yapılan gazete okurları, buna tepki gösterdiler. Gözaltına alınanlar ifadelerinin ardından serbest bırakıldı.

1 Mayıs Mahallesi'nde Özgür gelecek ve YDG okurlarının Newroz afişi yaptıkları sırada polis, Akrep tipi araçlarla taciz etti. "Yasağa" rağmen afiş yapmaya devam eden devrimcilerle GBT yapmak istedi. Kimlik vermeyen devrimcilerle polis arasında arbede yaşandı. Daha sonra polis, akreplerle, plastik mermilerle çalışma yapan devrimcilerle saldırdı.

1 Mayıs halkının ve mahalledeki devrimci, demokrat, yurtsever kurumların dayanışması ile polis mahalleden kovuldu. Tehditlerini sürdüren polisin mahalle girişlerinde yığınak yapmasına karşı **DHF, SODAP, Partizan ve YDG** ortak çalışma yaptı.

Ankara ve İstanbul'da tutuklu YDG'liler için eylem

Turunç'un tutuklanmasının ardından YDG 17 Mart günü İstanbul ve Ankara'da eşzamanlı eylem gerçekleştirdi. Ankara'da Yüksel Caddesi'nde "**Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz! YDG okurları serbest bırakılsın**" yazılı pankart açılarak bir eylem gerçekleştirildi.

İstanbul'da ise Galatasaray Lisesi önünde bulunan YDG'liler "**Taylan Turunç ve Ömer Uca'ya özgürlük**" yazılı pankart açarak eylem yapmak

istedi. Ancak açıklamada "Cizre", "Sur", "katliamcı devlet" gibi ifadelerin geçmesi üzerine polis YDG'lilerin eylem yapmasını engelledi ve 5 YDG'li gözaltına alındı. YDG'liler gece yarısı serbest bırakıldı.

Haber Nöbeti'ndeydik, çünkü...

Haber Nöbeti bizlere “alışmamak” için, dayanışmayı güçlendirmek için bir umut; sıra bu umudu güçlendirmekte!

Güçlendirmek ise yine bizim elimizde!

TC devletinin hakim sınıf temsilcilerinden AKP eliyle yürütmüş olduğu savaş konsepti, muhalif her kesime dönük infaz ve siyasi soykırım operasyonları, T. Kürdistanı'nda sokağa çıkma yasaklarıyla beraber gerçekleştirilen katliam ve zorunlu göç politikaları devam ediyor. Tüm bunlar olup bitirken yüzünü gerçeklerden yana çeviren ve halka gerçekleri aktaran özgür basına yönelik saldırılar da can buluyor. Özgür Gelecek gazetesi olarak özgür basına yönelik gözaltı, tutuklama ve katliamlara karşı gazetecilerle dayanışma içinde; bu saldırılara karşı Amed'de tutulan Haber Nöbeti'nin 5. ve 7. ekiplerindeydik.

“Uyu” dediler, uyuyamadık; “Sus” dediler, susamadık!

Haber Nöbeti'ndeydik çünkü; “Uyu” dediler, uyuyamadık; “Sus” dediler, susamadık. Uyusaydık, sussaydık, yazmasaydık, fotoğraflamasaydık, bugün var olan “Haber Nöbeti” isimli basın dayanışmasına belki de gerek kalmazdı. Peki o zaman, karanlıklar aydınlığa nasıl çıkardı? Çıkamazdı, çıka-

mazdı. Ne Cizir'deki katliamın ve beraberinde teslimiyettense direniş çizgisini seçen Kürt halkının, ne çıplak bedenleri teşhir edilen kadın cenazelerinin, ne Sûr'un, Nîsêbîn'in, Silopiya'nın... gerçeklerini halka aktaramazdık.

Biliyoruz ki bütün bu katliamı, zulmü yapanlardır gerçeklerden korkanlar. Bu korkuları ise onların özgür basına yönelik infazla, tutuklamayla, gözaltıyla, haber takibi sırasında darpla yaklaşımlarına sebep. Bu korkuyu, Jinha muhabiri **Beritan Canözer**'i haber takibi sırasında çok heyecanlı olduğu gerekçesiyle tutuklayanlarda, İMC TV kameramanı **Refik Tekin**'i yaralayanlarda, Cizir'de Azadiya Welat gazetesi Yazı İşleri Müdürü **Rohat Aktaş**'ı katledenlerde, yüzlercemizi gözaltına alanlarda gördük. Gördüklerimiz ise basın dayanışmasında yer almamız için yetti de arttı!

Meslektaşlarımızla, özgür basın mücadelesini yükseltmeye!

Haber Nöbeti'ndeydik çünkü; dayanışmanın bizi yaşatacağı, öldürülmekten, tutuk-

lanmaktan, gözaltına alınmaktan bir nebze de olsa kurtaracağı bir süreçten geçiyoruz. Bu süreçte gerçekleri halka ulaştırma iddiamızı güçlendirmek, meslektaşlarımızla omuz omuza olabilmek ihtiyacımızdı.

Bununla beraber Haber Nöbeti'nde yer almak özgür basın mücadelemizin yükseleceğine olan inancımızı güçlendirdi. Haber Nöbeti vesilesiyle Azadiya Welat, DİHA ve Jinha gibi dost kurumlarla çalışma fırsatı bulduk, birbirimizi anladık-tanındık; ortak olduğumuz noktaların çokluğunu keşfettik, deneyim paylaşımlarında bulunduk. T. Kürdistanı'nda onlarla haber takibine gitmenin “tehlikeli” keşfine çıktık, her an gözaltı riskiyle karşı karşıya kaldık.

Ama bu sefer güçlüydük, çünkü objektiflerimizin de, kalemlerimizin de gücünü birleştirmiştik! Gerçekleri halka aktarmanın gözaltı, tutuklama ve darp edilme sebebi olduğu günlerden geçerken faşizm gerçekliği nedeniyle oldukça sıradanlaşıyor. Ancak bizler ördüğümüz dayanışma ile bu saldırıları kanıksamayacağımızı haykırılmış olduk. Kanıksadığımız her şeyin, gerçekleri ulaştırma görevimizi kısıtlayacağının en başından beri farkındayız.

Yaşananları yazmak, tarihe not düşmek...

Haber Nöbeti'ndeydik çünkü; objektifin arkasından olmaktan öte Kürt halkına karşı birçok sorumluluğumuzun olduğunun farkındayız. Katliamdan geçirilmeye çalışılan, evleri yakılıp yıkılarak göçe zorlanan; ama her şeye karşı direnişi de kendine görev bilen bu halkın yaşadıklarını yazmak, tarihe not düşmek, en geniş kitlelere aktarmak için “orada”ydık.

Haber Nöbeti bizlere “alışmamak” için, dayanışmayı güçlendirmek için bir umut; sıra bu umudu güçlendirmekte! Güçlendirmek ise yine bizim elimizde!

Özgür Gelecek

Özgür basına yönelik saldırılar sürüyor!

H. Merkezi: Özgür basına yönelik gözaltı ve sansür saldırıları devam ediyor; TC devleti gerçeklerin üzerini kapatmak için elinden geleni yapıyor.

Özgür Gündem Gazetesi'ne saldırılar devam ediyor

Sabah Gazetesi, Özgür Gündem Gazetesi'nin sürmanşetinde bulunan “Newroz'un ayak sesleri” başlıklı haberini alarak “Ankara saldırısıyla” ilişkili olduğunu iddia etmesinin ardından Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, Özgür Gündem Gazetesi hakkında “örgüt propagandası” iddiasıyla soruşturma başlatıldı. Gazetenin 14 Mart 2016 tarihli sayısına ilişkin toplatma kararı alınırken diğer yandan Özgür Gündem'in “Sarı Basın Kartı” sa-

hibi çalışanlarının kartları, Başbakanlık Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü tarafından iptal edildi.

Hayat TV çalışanı “terörist” denilerek alıkonuldu

15 Mart günü Çağlayan Adliyesi önünde Kaldıraç tarafından yapılan basın açıklamasının haber takibini yapan Hayat TV çalışanı **Eylem Nazlıer** “terörist” denilerek gözaltına alındı.

Açıklamanın ardından Hayat TV çalışanı Eylem Nazlıer'in kartına bakmak isteyen polis “Basın kartı almakla gazeteci olunmuyor” diyerek Nazlıer'i alıyordu. Nazlıer “terörist” denilerek adliye binası içerisine götürüldü ve işlemlerin ardından serbest bırakıldı.

Polis, Sûr'da Özgür Gelecek muhabirlerini alkoydu

Amed-Sur'da sokağa çıkma yasağının kaldırıldığı mahallelerde çekim yapmak isteyen üç Özgür Gelecek muhabiri polis tarafından alıkonuldu. Akrep tipi araçla alıkonulan muhabirler, Sur İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne götürülüp kimlik kontrolü yapıldıktan sonra serbest bırakıldı.

DİHA'ya 31. kez TİB sansürü

DİHA'ya erişim TİB eliyle engellendi. Daha önce DİHA'ya ait 30 adresin erişimini engelleyen **Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı (TİB)** bir kez daha ulaşım engel kararı aldı. Bu engelleme ile DİHA, 24 Temmuz'dan bu yana 31'inci kez engellenerek erişime kapatıldı.

Özgür Gelecek gazetesi heyeti Amed'teydi!

Amed: Hem T. Kürdistanı'nda devletin katliam politikalarını daha geniş kitlelere ulaştırmak hem de elde edilecek maddi gelirin sokağa çıkma yasağı ve beraberinde ablukanın olduğu ilçelerde halkla dayanışma için gönderilmesi amacıyla Özgür Gelecek gazetesi tarafından başlatılan ve 1 ay boyunca süren kampanyanın sonuçlanmasının ardından elde edilen gelir Özgür Gelecek gazetesi muhabirlerinden oluşan heyet tarafından 14 Mart'ta Rojava Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'ne ulaştırıldı.

Rohat'ın izinde, özgür basının mücadelesini büyütme sözü

Amed'te bir araya gelen heyet, öncelikle özgür basına yönelik saldırılara karşı dayanışmayı büyütme için Cizir'de yaşamını yitiren Rohat Aktaş'ın Sorumlu Yazı İşleri Müdürü olduğu **Azadiya Welat** gazetesine ziyaret gerçekleştirdi. Devletin saldırılarının özgür basın üzerinde de yoğunlaştığı; gazetecilerin gözaltına alındığı, tutuklandığı, öldürüldüğü süreçte, dayanışmanın yükseltilmesinin

gerekliğinin belirtildiği ziyarette, heyet tarafından Rohat'ın izinde, özgür basının mücadelesini büyütme sözü verildi.

Ardından Rojava Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'ne geçen heyet, burada yaptığı görüşme ile kampanyanın ne amaçla yapıldığını aktardı ve kampanyanın maddi geliri derneğe ulaştırdı.

Sûr'dan cenazelerini alamayan ailelere ziyaret

Rojava Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'nin sonrasında aylardır Dicle Fırat Kültür ve Sanat Merkezi'nde nöbetlerini sürdüren Sûr'dan cenazelerini alamayan aileler ziyaret edildi.

Gençlik İnisyatifi kampanya çalışmasını sonlandırdı

Bursa/Gemlik: Aralarında **Partizan**, **HDP**, **DHF**, **Dersimliler Derneği** ve **Gemlik Cemevi Gençlik Komisyonu**'nun da bulunduğu devrimci, demokrat kurumlar tarafından oluşturulan Gençlik İnisyatifi tarafından T. Kürdistanı'nda

halkla dayanışmak için başlatılan ve 1.5 ay süren kampanya sona erdi.

Bursa halkına AKP iktidarının uyguladığı zulüm ve katliam politikalarının teşhirinin yapıldığı kampanya çalışmasında kuru gıda, kıyafet, çocuk bezi,

çocuk maması vb. yardımlar da toplandı. Toplanılan yardımlar bölgeye gönderilirken **Gençlik İnisyatifi**'nin kampanya kapsamında ev çalışmaları yürüterek elde ettiği gelir ise **Rojava Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği**'nin banka hesabına yatırıldı.

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

GAZETEMİZE ULAŞILABİLECEK İRTİBAT BÜROLARI:

Kartal: Yukarı Mh. İstasyon Cd. Niğebolu Apt. Kat: 3 Daire: 7 Kartal Tel: 0 216 652 21 41
Ankara: Mithatpaşa Cd. 31/31 Kızılay Tel: 0 312 433 10 23
İzmir: Konak Mah. Faik Muhittin Adam Cad. Nafis Tınaz Çarşısı. No: 28 Kat:1/102 Ke-
meraltı Tel: 0232 484 72 83
Bursa: Atatürk Cd. C. Koruyucu İşhanı Kat:5 No: 524 Osmangazi Tel: 0 224 225 15 05
Mersin: Bahçe Mh. 4604 Sk. No: 2/2 Akdeniz
Erzincan: Ordu Cad. Ordu İş Hanı. Kat:3 No:318 Tel: 0446 223 45 82
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Hüseyin Güngör İşhanı Kat: 1 No: 2 Merkez
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Yasaklara inat Newroz alanlarını terk etmiyoruz!

H. Merkezi: Katliamların gölgesinde 2016 Newroz'una damgasını vuran faşizmin "terör tanımı genişletilmeli" tartışmaları ekseninde yasak ve operasyon dalgası oldu. Buna karşılık binlerce insan katliamların yaşandığı T. Kürdistanı'nda alanlara çıktı, ülkenin dört bir yanına salınan "canlı bomba" korkusuna ve polis ablukasına rağmen Newroz alanları terk edilmedi.

Newroz yasaklarının açıklanmasının ardından açıklama yapan Partizan "Newroz coşkusuyla gözaltı, tutuklama ve yasakları hükümsüz kılalım" çağrısında bulundu. Topyekun bir savaş konseptinin devreye konulduğunu belirten Partizan taraftarlarına dönük gözaltı ve tutuklama terörüne de vurgu yaparak "Saldırıyorlar çünkü safımız net" dedi. Dersim'de Partizan ve YDG'liler ise "Yasaklama ve operasyonlar karşısında Newroz alanlarını terk etmiyoruz. Newroz pîroz bê" derken elimize e-posta yoluyla ulaşan bir habere göre Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist (TKP/ML) Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu (TİKKO) Rojava Komutanlığı "Sönmeyen ve söndürülemez olan Newroz ateşi Kürt halkının ve Ortadoğu halklarının bitmeyen özgürlük özlemidir. Ve hiçbir zalimin gücü özgürlük ateşini söndürmeye yetmez" dedi.

başlarına getireceğiz. Bir arada yaşamaktan kopmamış halklar barışı, demokrasiyi getirecek" dedi. Kutlamanın sona ermesinin ardından alanda halay çeken kitleye polis akrep araçları ile saldırdı, biber gazı kullandı.

* **İzmir:** Narlıdere'de 19 Mart günü HDP, YDG ve Partizan'ın ortak düzenlediği Newroz etkinliği öncesi polis, alanı ablukaya alarak etkinliğin yapılmasına izin vermeyeceğini belirtti. Bunun üzerine alanda toplanan kitle polisin kurmak istediği baskıya aldırmadan sembolik olarak ateş yaktı. Kitleye saldıran polis 3 HDP'liyi gözaltına aldı.

* İzmir'de tüm engellemelere rağmen merkezi Newroz etkinliği 20 Mart günü gerçekleştirildi. **Gündoğdu Meydanı**'nda yapılması planlanan Newroz'u yasaklayan İzmir Valiliği HDP İl Binası önünde yapılan açıklamayı da, etkinliği de yoğun polis ablukasına aldı. Kitle tarafından sık sık "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Bijî Newroz, Newroz pîroz bê", "AKP gidecek, başka yolu yok" gibi sloganlar atılırken polis sık sık atılan sloganların "yasa dışı" olduğunu iddia ederek eyleme saldırma uyarısında bulundu.

Eyleme EMEP, Devrimci Parti, YDG, ESP, Partizan, Kaldıraç gibi birçok kurum katılırken basın açıklamasını Ca-

lirsiniz ama halkların kalbini, vicdanını, beynini kapatamazsınız. Newroz her yerde ve Newroz bizimdir" dedi.

* **Bursa:** 19 Mart günü Yıldırım ilçesinde Newroz alanı, kolluk güçleri tarafından işgal edildi. Bölgeye ilk giden tertip komitesi polis tarafından kalkanlarla sürüklenerek HDP ilçe binası önüne kadar sürüklendi. Burada aralarında Partizan'ın da bulunduğu kitle sloganlarla Newroz alanına yürüdü. Burada polis ablukasına karşılaşılan kitle ısrar etse de yeniden ilçe binası önüne dönerek burada etkinlik yaptı. Halk, Newroz ateşi etrafında Kürtçe marşlar eşliğinde halaya durdu. Bu arada birçok kişi yasakları protesto etmek amacıyla ceketlerini yaktı. Devletin kolluk güçleri yakılan ateş ve halayları hazmedemeyerek halkın üzerine TOMA'larla saldırdı. Kitle ile polis arasında arbede yaşandı. 3 kişi gözaltına alındı.

* Bursa'da **Panayır Mahallesi**'nde baharı Newroz ateşiyle selamlamak amacıyla 17 Mart akşamı Kahveler Meydanı'nda toplanan Panayır halkı, ateşin yakılacağı sırada "dağılmaları uyarısı yapan" polise direnince kolluk güçleri tarafından saldırıya uğradı. Aralarında ESP, Partizan ve HDP il yöneticilerinin de bulunduğu kitleye yapılan saldırıda 2 kişi gözaltına alındı.

"Newroz isyandır, İsyanı Büyütelim" pankartı açarak yürüdüğü kortejde, tutuklanan Özgür Gelecek okurları için sloganlar atılarak devletin yaptığı siyasi operasyonlar teşhir edildi.

Newroz alanına yürüyen kitlenin önü akrep ve TOMA ile kesilerek yürüyüş engellenmeye çalışıldı. Ancak kitle ısrarla yürümeye devam ederek Newroz alanına girdi. Newroz ateşinin yakılmasının ardından HDP Eş Genel Başkanı **Selahattin Demirtaş**, EMEP, DHF ve Partizan temsilcileri konuşmalar yaptı.

* **İstanbul:** Avcılar-Yeşilkent'te 18 Mart günü Newroz için bir araya gelen halka polis saldırdı. Kitle saldırıya zılgıtlarla karşılık verirken TKP/ML, YDG-H ve Birleşik Özgürlük Güçleri militanları devletin saldırısına havai fişeklerle müdahale etti.

Polisin Newroz kutlamasına yoğun bir şekilde gaz atarak saldırmasından kaynaklı Newroz'a katılan Mehmet Nagay isimli bir kişi kalp krizi geçirerek yaşamını yitirdi.

* AKP hükümetinin Newroz korkusu, İstanbul'da başta **Bakırköy Halk Pazarı** olmak üzere nerdeyse şehrin dört bir yanında on binlerce polisle adeta sıkıyönetim ilan edilmesiyile karşılık buldu. HDP'nin Bakırköy için yaptığı ilk başvuruyu kabul eden Valilik hemen sonrasında Newroz için hiçbir etkinliğe izin verilmeyeceğini ilan ederek şehirde adı konulmamış OHAL ilan etti.

Polis, 20 Mart günü sabahın erken saatlerinden itibaren başta ana arterler olmak üzere tüm ilçelerde adeta terör estirdi. Metro, metrobüs ve otobüs durakları resmi ve sivil polisler tarafından işgal edilirken yoldan geçen hemen herkesin ya üzeri arandı ya da GBT yapıldı. Newroz mitingine gittiğinden şüphelenilenler darp edilerek gözaltına alındı. Polis, gün boyunca aralarında Özgür Gelecek muhabirlerinin de olduğu çok sayıda basın emekçisinin görevini yapmasına engel oldu, kartlarına el koydu, darp ederek gözaltına aldı. Gün boyunca mahalleler tutuldu, Bakırköy'e gelmek isteyenler engellendi. Devlet, yakılan her Newroz ateşine Akrep ve TOMA'larla saldırdı. Ancak AKP'nin tüm korkutma, sindirme ve tehditler ile terörüne rağmen halk Newroz'u kutladı. Halk birçok mahallede saldırılara rağmen Newroz ateşlerini harşladı. Gün içerisinde 120'yi aşkın insan gözaltına alındı.

* **Mersin:** Newroz yasaklanmasına rağmen binlerce kişi 19 Mart günü Akdeniz HDP ilçe binası önünde toplandı. Halk halay ve zılgıtlarla Newroz'u karşıladı. Kutlamalara katılan HDP Eş Genel Başkanı **Figen Yüksekdağ** "Onlar barıştan korkuyor, biz korkularını

nan Kaplan okudu. Ardından HDP İzmir Milletvekili **Ertuğrul Kürkçü** bir konuşma yaptı. Kürkçü, Newroz günü alanları yasaklayanlara seslenerek, "Alanları kapatabilirsiniz, gazeteleri, televizyonları kapatabilirsiniz, her yere kendi elemanlarınızı doldurabi-

* **Dersim:** Binlerce kişi yasaklamalara karşın Newroz'u Seyit Rıza Meydanı'nda kutlamak için buluştu. Eski Hastane önünde toplanan DHF, ESP, Partizan ortak kortej oluşturarak "Kawa'ların ateşi Dehak'ları yakacak" sloganlarıyla yürüdü. Partizan'ın